ATROPOS

Shoqata e hakmarrësve

Federico Betti

përkthyer nga Gentian Cane

TEKTIME

Federico Betti

Atropos

«Tektime S.r.l.s.»

Betti F.

Atropos / F. Betti — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-87-304576-2

ISBN 978-8-87-304576-2

© Betti F.
© Tektime S.r.l.s.

PÃ«r tÃ« gjithÃ« lexuesit qÃ« po presin me padurim tÃ« lexojnÃ« kÃ«to histori

Burri zbriti nga autobusi i linjÃ«s 19 te Sheshi BraÃ§i nÃ« San Laxaro tÃ« SavenÃ«s, arriti tek kioska e gazetave, bleu njÃ« kopje tÃ« Resto Del Carlino dhe nisi ta shfletonte. U ul nÃ« njÃ« nga stolat e Sheshit pÃ«r tÃ« lexuar gazetÃ«n por nuk gjeti ndonjÃ« lajm me rÃ«ndÃ«si: faqet e para ishin tÃ« mbushura tÃ« tÃ«ra me kronikÃ«n, ndÃ«rsa brenda gjeti lajme nga ekonomia dhe, mÃ« tej, faqet me lajme lokale nga krahina bolonjeze, qÃ« nga qyteti e deri tek tÃ« gjitha rrethinat e tij. I hodhi njÃ« sy edhe njoftimeve publicitare, pa gjetur asgjÃ« interesante. E palosi gazetÃ«n dhe, duke e mbajtur poshtÃ« krahut, nisi tÃ« ecte pÃ«rgjatÃ« rrugÃ«s Emilia me drejtimin nga Imola.

Arriti tek hyrja e bankÃ«s nÃ« kryqÃ«zimin me rrugÃ«n Jussi, akoma disa qindra metra mÃ« pÃ«rpara, shtyu tÃ« parÃ«n portÃ« tÃ« rÃ«ndÃ« prej metali, pastaj tÃ« dytÃ«n, dhe hyri brenda. NÃ« atÃ« orÃ« tÃ« mÃ«ngjesit kishte shumÃ« pak klientÃ« dhe, pak minuta pasi kishte hyrÃ« brenda, mundi tÃ« paraqitej tek sporteli i parÃ« i arkÃ«s qÃ« u lirua nga tre sportelet e hapura nÃ« atÃ« moment. â##MirÃ«ditaâ##, e pÃ«rshÃ«ndeti punonjÃ«sja, â##si mund tâ##ju ndihmoj? â## â##Do doja tÃ« flisja me drejtorin, nÃ«se nuk Ã«shtÃ« i zÃ«nÃ«.â## â##Si tÃ« dÃ«shironi. Ã#farÃ« ka qÃ« nuk shkon?â##, e pyeti gruaja, qÃ« lÃ«shonte njÃ« aromÃ« prej frute aq tÃ« rÃ«ndÃ« gati sa tÃ« sillte tÃ« pÃ«rziera. â##Jo, mos u shqetÃ«so. Thjesht po mendoj sesi tÃ« investoj mÃ« mirÃ« dhe do doja tÃ« flisja me tÃ«, nÃ« mÃ«nyrÃ« qÃ« tÃ« marr njÃ« vendim.â## â##PÃ«r kÃ«tÃ« gjÃ« janÃ« tÃ« gatshÃ«m tÃ« gjithÃ« konsulentÃ«t tanÃ« financiarÃ«. Besoj se ju mund tÃ« flisni shtruar me njÃ« prej tyre: tÃ« gjithÃ« janÃ« shumÃ« tÃ« zotÃ«. VetÃ«m nÃ« rast se dÃ«shironi tÃ« flisni posaÃ§Ã«risht me drejtorin ose keni arsye tÃ« veÃ§anta pÃ«r ta shqetÃ«suarâ## shpjegoi gruaja. â##DÃ«shiroj tÃ« flas posaÃ§Ã«risht me drejtorinâ##.

I

AtÃ« ditÃ«, Davide Paliarini po kthehej nga palestra ku kalonte nja dy orÃ« mbasditeve gjatÃ« javÃ«s, duke pÃ«rfshirÃ« edhe fundjavÃ«n.

Jetonte vetÃ«m, nÃ« njÃ« kondominio nÃ« rrugÃ«n Venecia nÃ« San Laxaro tÃ« SavenÃ«s.

E kishte marrÃ« atÃ« vendim pas njÃ« vit fejese dhe njÃ« vit bashkÃ«jetese me shoqen e tij. Me pÃ«lqimin e tÃ« dyve i kishin thÃ«nÃ« mjaft njÃ«ri tjetrit, nuk do mundnin mÃ« tÃ« jetonin bashkÃ« pasi, ndryshe nga sa e mendonin nÃ« fillim, me sa dukej nuk ishin bÃ«rÃ« tamam pÃ«r njÃ«ri tjetrin.

Ritmet e jetÃ«s dhe pikÃ«pamjet i kishin shumÃ« tÃ« ndryshme pÃ«rsa i pÃ«rket manaxhimit tÃ« kohÃ«s dhe pÃ«rdorimit tÃ« parave.

Dhe nÃ« fund kishin menduar qÃ« tÃ« pÃ«rshÃ«ndeteshin dhe secili tÃ« vazhdonte jetÃ«n e vet.

Pasi mbÃ«rriti para derÃ«s sÃ« jashtme tÃ« pallatit, ngjiti shkallÃ«t dhe hyri nÃ« shtÃ«pi.

Apartamenti i tij gjendej nÃ« katin e parÃ« tÃ« njÃ« ndÃ«rtese jo shumÃ« tÃ« lartÃ« dhe tÃ« zhytur nÃ« jeshillÃ«kun e njÃ« oborri plot me bimÃ« dhe drurÃ« tÃ« llojeve tÃ« ndryshme, ku njÃ« gardh e ndante me ambjentin tjetÃ«r tÃ« jashtÃ«m.

Kishte tÃ« paktÃ«n tre avantazhe aty: hija qÃ« bÃ«nin drurÃ«t, qÃ« mundÃ«sonte strehÃ« nga temperaturat e larta gjatÃ« verÃ«s, njÃ« grimÃ« prej elegance tÃ« vetÃ« shtÃ«pisÃ« dhe fakti se njÃ« kondominio me oborr tÃ« brendshÃ«m zor se tÃ«rhiqte vÃ«mendjen e atyre qÃ« merreshin me shpÃ«rndarjen e fletÃ«palosjeve publicitare.

Pasi mbÃ«shteti nÃ« tokÃ« Ã§antÃ«n sportive qÃ« e pÃ«rdorte nÃ« palestÃ«r dhe qÃ« brenda kishte kryesisht njÃ« palÃ« rroba pÃ«r tâ##u ndÃ«rruar dhe gjithÃ§ka qÃ« duhej pÃ«r tâ##u larÃ«, e hapi dhe e bÃ«ri gati pÃ«r ditÃ«n tjetÃ«r, dhe pastaj vendosi tÃ« lexonte pakÃ«z.

I donte romanet me aventura nga autorÃ« si Klaiv Kasler, edhe pse deri pak muaj mÃ« parÃ« zakonisht lexonte edhe thrillerat dhe, nÃ« pÃ«rgjithÃ«si, histori qÃ« pÃ«rshkoheshin nga pasiguritÃ« por, pas aksidentit rrugor qÃ« kishte bÃ«rÃ«, kishte vendosur qÃ« tâ##i linte kÃ«to deri nÃ« njÃ« moment kur ta vendoste vetÃ«.

Kishte qenÃ« faji i tij, kjo ishte e pamohueshme, dhe nuk mund tâ##ia falte dot vetes: ajo ngjarje sigurisht qÃ« i kishte lÃ«nÃ« shenjÃ« nÃ« psiqikÃ«.

Mundohej me Ã§do kusht qÃ« mos ta sillte ndÃ«r mend, dhe shpesh ia dilte mbanÃ«, por, atÃ«herÃ« kur pak e priste, kujtimi i rikthehej duke e mbÃ«rthyer sÃ«rish fort.

Ah, sikur vetÃ«m mos ta kishte marrÃ« atÃ« pilulÃ«...

Por ishte joshur nga e panjohura. I kishin thÃ«nÃ« â##Do ta shohÃ«sh se si do ndihesh. Do tÃ« tÃ« bÃ«jÃ« qÃ« tÃ« kapÃ«sh yjet. Provoje: mund ta kesh edhe njÃ« me zbritje.â##

Dhe kÃ«shtu e kishte provuar, por duke i thÃ«nÃ« vetes se nuk do ta provonte mÃ« kurrÃ«. Thjesht si kureshtje pÃ«r tÃ« kuptuar se Ã§farÃ« pÃ«rjetohej me atÃ« gjÃ«nÃ«.

Pasi doli nga diskoteka ku shkonte herÃ« pas here pÃ«r tÃ« kaluar njÃ« mbrÃ«mje tÃ« shtune ndryshe nga zakonisht dhe me shpresÃ«n pÃ«r tÃ« takuar edhe njerÃ«z tÃ« rinj qÃ« mund edhe tâ##i bÃ«nte miq, ose mundÃ«sisht edhe ndonjÃ« shpirtin e vet binjak edhe pse e dinte dhe vetÃ« se do duhej kohÃ« pÃ«r tÃ« stabilizuar njÃ« marrÃ«dhÃ«nie tÃ« kÃ«tillÃ«, ishte larguar pÃ«r tek makina e vet dhe ishte nisur pÃ«r nÃ« shtÃ«pi.

Kishte kaluar tÃ« paktÃ«n njÃ« orÃ« qÃ« nga marrja e asaj pilule eferveshente (nÃ« fakt i ishte kÃ«shilluar edhe njÃ« gotÃ« pije) dhe, kur Davidi po udhÃ«tonte nÃ« unazÃ«n e BolonjÃ«s nÃ« drejtim tÃ« shtÃ«pisÃ«, filloi tÃ« ndihej euforik, si tÃ« ishte nÃ« qiell tÃ« shtatÃ«. Shtypi deri nÃ« fund pedalin e gazit pasi e ndjente tÃ« nevojshme nÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre ta shkarkonte atÃ« eufori dhe rezultati qe ai qÃ« shpresonte, por nuk kishte marrÃ« parasysh tÃ« papriturat e mundshme si pasojÃ« e tejkalimit tÃ« shpejtÃ«sisÃ«.

Me shumÃ« vonesÃ« vuri re njÃ« fÃ«mijÃ« qÃ« po kalonte rrugÃ«n nÃ« vijat e bardha, ndÃ«rkohÃ« qÃ« e goditi nÃ« krahun e majtÃ« duke e pÃ«rplasur nÃ« tokÃ« dhe duke e marrÃ« zvarrÃ« pÃ«r nja njÃ«qind metra.

Nuk i kishte kushtuar fare vÃ«mendje pranisÃ« sÃ« prindÃ«rve dhe ishte larguar pa u ndalur, me trupin plot adrenalinÃ«.

Davide Paliarini mbyllte sytÃ« sa herÃ« qÃ« i vinte nÃ« mendje ai episod, me shpresÃ«n qÃ« tâ##i flakte tutje ato kujtime tÃ« dhimbshme dhe shpesh ia dilte mbanÃ«, po jo gjithmonÃ«.

Kur e kuptoi se po afrohej koha e darkÃ«s, mbylli romanin qÃ« po lexonte atÃ« moment, duke u ulur nÃ« tavolinÃ«n e tÃ« ngrÃ«nit dhe vuri pÃ«rpara njÃ« pjatÃ« me makarona.

MbrÃ«mja kaloi qetÃ« dhe para mesnate kishtÃ« rÃ«nÃ« tashmÃ« nÃ« gjumÃ«.

II

Stefano Xamanji qe zgjuar herÃ«t nÃ« mÃ«ngjes dhe kishte mundur tÃ« hante mÃ«ngjesin me qetÃ«si para se tÃ« nisej pÃ«r punÃ«, por nuk e merrte fare me mend se ajo ditÃ« do tÃ« qe aq stresante pÃ«r tÃ«.

BÃ«ri njÃ« dush nÃ« fillim, pastaj pÃ«rgatiti njÃ« filxhan kafe, qÃ« e shoqÃ«roi me njÃ« fetÃ« buke tÃ« thekur, pastaj doli.

MbÃ«rriti nÃ« Komisariatin e PolicisÃ« nÃ« orÃ«n 8:30, pas afro gjysÃ«m ore rrugÃ« nÃ« mes tÃ« trafikut tÃ« rrugÃ«s Emilia nÃ« segmentin qÃ« lidh San Laxaron e SavenÃ«s ku banonte, me BolonjÃ«n.

I kishtÃ« zÃ«t bllokimet e trafikut, sidomos nÃ«se shkaktoheshin nga turmat e njerÃ«zve qÃ« nxitonin pÃ«r tÃ« arritur sa mÃ« parÃ« nÃ« punÃ«.

PÃ«rse vallÃ« nuk dalin pak mÃ« pÃ«rpara?, pyeste veten herÃ« pas here, por pa gjetur kurrÃ« njÃ« pÃ«rgjigje tÃ« saktÃ«.

Me tÃ« mbÃ«rritur nÃ« zyrÃ«, mbi tryezÃ« e prisnin shumÃ« mesazhe nÃ« letÃ«r, disa prej tÃ« cilave i kishte vÃ«nÃ« si kujtesÃ« njÃ« mbrÃ«mje mÃ« parÃ«.

I lexoi shpejt, pastaj i hodhi nÃ« koshin e mbeturinave.

â##Si ia Ã§oni, inspektor?â##, e pyeti njÃ« agjent qÃ« po kalonte andej si rastÃ«sisht.

â##MirÃ«, faleminderitâ##, iu pÃ«rgjigj me pÃ«rzemÃ«rsi. â##Po ju? GjithÃ§ka mirÃ«? â##

â##Po, faleminderit.â##

â##ShkÃ«lqyeshÃ«m. AtÃ«herÃ« ju uroj njÃ« ditÃ« tÃ« mbarÃ«, dhe shpresojmÃ« qÃ« tÃ« jeni i qetÃ« deri nÃ« mbrÃ«mje.â##

â##TÃ« shpresojmÃ«â##, tundi kokÃ«n agjenti, duke u pÃ«rshÃ«ndetur.

Pak minuta mÃ« vonÃ«, kapiteni i Seksionit tÃ« Krimeve u paraqit nÃ« zyrÃ«n e Xamanjit, dhe nga pamja qÃ« kishte marrÃ« nÃ« fytyrÃ« nuk dukej se po vinte pÃ«r ta pÃ«rshÃ«ndetur.

â##PÃ«rshÃ«ndetje Xamanji, kam nevojÃ« pÃ«r juâ##, foli duke hyrÃ« direkt nÃ« temÃ«.

â##Duhet tÃ« pÃ«rgatitem pÃ«r mÃ« tÃ« keqen?â##, e pyeti inspektori.

â##Uroj vetÃ«m mos tÃ« jetÃ« ndonjÃ« gjÃ« e komplikuar, por me siguri do jetÃ« diÃ§ka e pakÃ«ndshme. MorÃ«m njÃ« telefonatÃ« nga njÃ« person qÃ« thotÃ« se kishte mbÃ«rritur nÃ« shtÃ«pinÃ« e vajzÃ«s dhe e kishte gjetur atÃ« pa jetÃ«.â##

â##Do kisha preferuar ta filloja ditÃ«n ndryisheâ##, u shpreh Xamanji, â##A dihet ndonjÃ« informacion mÃ« shumÃ«? Dua tÃ« them, referuar nga ky personi qÃ« ka telefonuar.â##

â##Zonja tha se kishte mbÃ«rritur nÃ« shtÃ«pinÃ« e vajzÃ«s sÃ« saj dhe se ajo nuk ia kishte hapur derÃ«n pavarÃ«sisht se zilja kishte rÃ«nÃ« disa herÃ«, kÃ«shtu qÃ« zonja, qÃ« me sa duket kishte Ã§elÃ«sat e apartamentit, u kthye nÃ« shtÃ«pinÃ« e vet, mori Ã§elÃ«sat dhe, kur hapi derÃ«n, e gjeti atÃ« tÃ« shtrirÃ« nÃ« dysheme nÃ« dhomÃ«n e ndenjes.â##

â##Kuptova.â##, tha Xamanji dhe, pas njÃ« pauze tÃ« shkurtÃ«r, shtoi: â##E pse duhet tÃ« jetÃ« vrasje? Nuk mund tÃ« ketÃ« vdekur nga shkaqe natyrale? NjÃ« aksident?â##.

â##Nuk e diâ##, iu pÃ«rgjigj kapiteni, â##Besoj se gjÃ«ja mÃ« e mirÃ« Ã«shtÃ« tÃ« shkojmÃ« nÃ« vendngjarje dhe tÃ« mundohemi tÃ« kuptojmÃ« diÃ§ka mÃ« shumÃ« pÃ«r atÃ« qÃ« ka ndodhur... Zonja qÃ« telefonoi, po pret qÃ« tÃ« shkojmÃ« atje dhe unÃ« i thashÃ« qÃ« tÃ« rrinte nÃ« dispozicion pÃ«r Ã§do gjÃ«.â##

â##Dakort.â##, tundi kokÃ«n Xamanji, â##Tani po shkoj qÃ« tÃ« kontrolloj.â##

Vajza gjendej akoma e shtrirÃ« mbi dysheme, pikÃ«risht nÃ« po atÃ« pozicion ku e kishte gjetur e Ã«ma.

â##Nuk kam prekur asgjÃ«, mund tâ##ju siguroj pÃ«r kÃ«tÃ«â##, tha zonja sikur tÃ« shfajÃ«sohej menjÃ«herÃ« pÃ«r diÃ§ka qÃ« nuk e kishte bÃ«rÃ«, pasi i pa ata tâ##i tregonin distinktivin e policisÃ«.

â##Keni qenÃ« nÃ« rregullâ##, iu pÃ«rgjigj Xamanji. â##A mund ta di si e keni emrin?â##

â##Kiara. Kiara Balxani.â##, u prezantua ajo. â##Dhe ajo Ã«shtÃ« vajza imeâ##, shtoi mÃ« tej, duke u kthyer nga trupi i vajzÃ«s, sikur tÃ« qe akoma gjallÃ«.

â##E kuptoj. A mund tÃ« na thoni edhe emrin e vajzÃ«s suaj, ju lutem?â##

â##Oh.. sigurisht, mÃ« duhet tâ##ju kÃ«rkoj ndjesÃ«. Jam akoma e tronditur pÃ«r atÃ« Ã§farÃ« ka ndodhur. Quhet... quhej... LuÃ§ia Mistroni.â##

â##Ju faleminderit.â##, foli Xamanji, dhe pastaj shtoi: â##A mund ta di se cila Ã«shtÃ« arsyeja qÃ« nuk hezituat tÃ« njoftoni policinÃ«? Dua tÃ« them, e ndjera mund tÃ« ketÃ« pasur ndonjÃ« infarkt apo mund tÃ« ketÃ« vdekur nga ndonjÃ« lloj tjetÃ«r shkaku natyral, apo jo?â##. Dhe, duke u kthyer nga agjenti Marko Finoki qÃ« kishte afÃ«r, tha: â##TÃ« marrim shÃ«nim Ã§do gjÃ«.â##

Agjenti tundi kokÃ«n.

â##Pyetja juaj Ã«shtÃ« e drejtÃ«, por siÃ§ duket vajza ime kishte ca kohÃ« qÃ« merrte telefonata kÃ«rcÃ«nuese. Prandaj mendja mÃ« shkoi menjÃ«herÃ« te njÃ« vdekje jo natyrale, dhe kÃ«shtu qÃ« ju telefonova.â##

â##Telefonata kÃ«rcÃ«nuese? Po dihet se kush i telefononte?â##

â##Jo, edhe pse kam patur gjithmonÃ« dyshimin ose edhe bindjen, nÃ«se mund ta quani kÃ«shtu, dhe kjo ishte edhe ndjesia e vajzÃ«s sime, se ai qÃ« e telefononte qe njÃ« ish i fejuar i saj.â##, sqaroi gruaja. â##MarrÃ«dhÃ«nia e tyre kishte pÃ«rfunduar nÃ« mÃ«nyrÃ«n mÃ« tÃ« shÃ«mtuar, ishin grindur vÃ«rtet shumÃ« keq. NÃ« periudhÃ«n e fundit tÃ« fejesÃ«s ata grindeshin shpesh.â##

â##E kuptojâ##, tundi kokÃ«n Xamanji, â##Do na nevojitet qÃ« tÃ« dimÃ« Ã§do gjÃ« mbi vajzÃ«n tuaj. Mosha, Ã§a pune bÃ«nte, pasionet qÃ« kishte, adresat dhe emrat e miqve tÃ« saj. Po ky ish i fejuari i saj? A dini tÃ« na thoni emrin e tij? Ã#do lloj informacioni qÃ« dini rreth atij. Dhe... diÃ§ka tjetÃ«r: aktualisht vajza juaj ishte e martuar? E fejuar? Beqare? E shikoni pra, nuk mund tÃ« pÃ«rjashtojmÃ« asnjÃ« pistÃ« hetimiâ##

â##Me aq sa di unÃ«, tani LuÃ§ia ishte beqare.â##

Inspektori bÃ«ri njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r pÃ«r tÃ« vÃ«shtruar rreth e rrotull.

Apartamenti, i vendosur nÃ« katin e parÃ« tÃ« njÃ« pallati tÃ« vogÃ«l i ndÃ«rtuar rishtazi nÃ« periferi tÃ« BolonjÃ«s, dukej elegant, nga ata modernÃ«t, me njÃ« arredim thuajse minimal dhe kombinime tÃ« krijuara me goxha shije. NÃ«pÃ«r dritare nuk kishte grila dhe, gjatÃ« ditÃ«s, drita e diellit ndriÃ§onte pÃ«rsosmÃ«risht Ã§do pjesÃ« tÃ« tij.

â##Apartamenti ishte nÃ« pronÃ«sinÃ« e vajzÃ«s suaj?â##, pyeti agjenti Finoki.

â##Po, sigurisht.â## Me sa dukej, zonjÃ«s Balxani kjo i dukej njÃ« pyetje fare pa lidhje.

Vajza ime e kishte paguar plotÃ«sisht apartamentin, sqaroi e Ã«ma.

Dhe mÃ« tej sqaroi edhe se LuÃ§ia Mistroni kishte njÃ« pozicion goxha tÃ« rÃ«ndÃ«sishÃ«m nÃ« kompaninÃ« ku punonte, edhe pse e bija kurrÃ« nuk e kishte saktÃ«suar mirÃ« se cili qe pozicioni i saj.

â##AtÃ«herÃ«? A mund tÃ« na thoni emrin e ish tÃ« fejuarit tÃ« vajzÃ«s suaj?â##, pyeti Xamanji.

â##Po, mÃ« falni.â##, tha zonja Balxani. â##Personi qÃ« kÃ«rkoni quhej Paolo Karnevali. NÃ«se nuk ka lÃ«vizur prej andej, banesa e tij gjendej nÃ« rrugÃ«n Krakovia, nÃ« krah tÃ« Parco dei Cedri, numri... 10, besojâ##.

â##ShkÃ«lqyeshÃ«m. PÃ«r momentin ju faleminderit zonjÃ«. Kini parasysh se Ã§do lloj informacioni qÃ« do tÃ« dini, do tÃ« jetÃ« me vlerÃ« pÃ«r hetimin. Edhe diÃ§ka tjetÃ«r: Policia Kriminalistike do duhet tÃ« kontrollojÃ« Ã§do centimetÃ«r tÃ« kÃ«tij apartamenti, me shpresÃ« se kjo mund tâ##i shÃ«rbejÃ« gjetjes sÃ« autorit tÃ« kÃ«tij krimi, pÃ«r tÃ« cilin do jetÃ« krejtÃ«sisht e pamundur hyrja e tij kÃ«tu brenda gjatÃ« ditÃ«ve nÃ« vazhdim. Do vendosim menjÃ«herÃ« shenjat vulosÃ«se.â##

Zonja tundi kokÃ«n nÃ« shenjÃ« dakordÃ«sie.

â##Do tÃ« bÃ«j tÃ« pamundurÃ«n pÃ«r tÃ« gjetur vrasÃ«sin.â##

Pasi u pÃ«rshÃ«ndetÃ«n dhe zbritÃ«n pÃ«rsÃ«ri nÃ« rrugÃ«, inspektori Xamanji dhe agjenti Finoki u nisÃ«n nÃ« drejtim tÃ« zyrave tÃ« QendrÃ«s Operative.

III

Nuk ishte kushedi se Ã§farÃ«, por tani ndoshta kishte gjetur njÃ« pistÃ« hetimi, nÃ« pritje pÃ«r tÃ« mÃ«suar rezultatet nga kontrolli nÃ« apartamentin e LuÃ§ia Mistronit.

Nga orari i drekÃ«s, inspektori Xamanji bashkÃ« me Marko Finokin, u paraqitÃ«n tÃ« dy nÃ« apartamentin numÃ«r 10 nÃ« rrugÃ«n Krakovia pÃ«r tÃ« folur me Paolo Karnevalin.

I ranÃ« ziles pa marrÃ« pÃ«rgjigje, pritÃ«n ca minuta dhe arritÃ«n tÃ« hynin nÃ« pallat nÃ« sajÃ« tÃ« njÃ« zonje tÃ« moshuar qÃ« po kthehej nga shÃ«titja me qenin e saj.

â##A mund tÃ« hyjmÃ«, zonjÃ«?â##, pyeti Zamanji.

â##MÃ« vjen keq, nuk pranojmÃ« shitÃ«sa derÃ« mÃ« derÃ«. Prandaj, nÃ«se ju jeni ndonjÃ« nga ata, mund tÃ« mÃ« kurseni mundimin dhe tÃ« ndryshoni destinacion.â##

â##Po kÃ«rkojmÃ« zotin Karnevali. E njihni?â##

â##Kush e kÃ«rkon?â##, dÃ«shironte tÃ« dinte zonja, ndoshta duke mos dashur qÃ« tÃ« kishte tÃ« bÃ«nte me tÃ« panjohur.

â##Kemi nevojÃ« tÃ« flasim me tÃ«. Nuk kemi pÃ«r qÃ«llim qÃ« ta bezdisim ose tâ##i bÃ«jmÃ« keqâ##, sqaroi inspektori, duke i treguar kartÃ«n identifikuese.

â##Oh, Ã§a dreqin..â##, ishte reagimi i tÃ« moshuarÃ«s, â##Ã#a ka ngatÃ«rruar ai djalÃ«? MÃ« duket nÃ« rregull ai djalÃ«.â##

â##Mos u shqetÃ«soniâ##, e qetÃ«soi agjenti Finoki, â##Duam vetÃ«m tÃ« flasim me tÃ«.â##

â##SidoqoftÃ« besoj se ai Ã«shtÃ« nÃ« punÃ« nÃ« kÃ«tÃ« orÃ«â##, sqaroi gruaja.

â##Por kur mund ta gjejmÃ«? A keni ndonjÃ« ide se kur kthehet?â##

â##VetÃ«m nÃ« rast se nuk ka ndonjÃ« angazhim tÃ« veÃ§antÃ« pas pune, pÃ«rgjithÃ«sisht e takoj nga ora 18 apo 18:15 nÃ« Ã§do ditÃ« tÃ« javÃ«s. Dal me Tobin pÃ«r shÃ«titjen para mbrÃ«mjes dhe, kur kthehem, ai gjendet duke parkuar ose duke zbritur shkallÃ«t.â##

â##A dini tÃ« na thoni se Ã§farÃ« makine ka zoti Karnevali?â##

Kjo pyetje e gjeti tÃ« papÃ«rgatitur zonjÃ«n, pasi nuk ishte fare eksperte nÃ« fushÃ«n e automjeteve. TÃ« vetmet mjete transporti qÃ« njihte mirÃ« ishin autobuzÃ«t qÃ« i pÃ«rdorte kur shkonte nga shtÃ«pia deri nÃ« qendrÃ«n e qytetit tÃ« dielÃ«n mbasdite.

â##Ju faleminderit pÃ«rsÃ«ri, zonjÃ«.â##, tha Xamanji, â##Do kalojmÃ« prapÃ« kÃ«tej nÃ« mbrÃ«mje.â##

PÃ«rshÃ«ndetÃ«n tÃ« dy zonjÃ«n dhe Tobin, qÃ« do tâ##i shkonte nga pas pÃ«r tÃ« marrÃ« tÃ« paktÃ«n disa pÃ«rkÃ«dhelje prej ndonjÃ«rit prej tyre, dhe pastaj u kthyen tek makina me tÃ« cilÃ«n kishin ardhur.

Nuk do kishte kuptim qÃ« tÃ« prisnin shumÃ« orÃ« deri nÃ« mbÃ«rritjen e Paolo Karnevalit, kÃ«shtu qÃ« vendosÃ«n tÃ« shkonin nÃ« QendrÃ«n Operative dhe Xamanji do tÃ« pÃ«rfitonte kÃ«shtu pÃ«r tÃ« marrÃ« ndonjÃ« lajm tÃ« mundshÃ«m nga Kriminalistika dhe nga pathologu qÃ« qe ngarkuar pÃ«r tÃ« kryer autopsinÃ«.

PrindÃ«rit e tij ishin vÃ«rtet tÃ« lumtur pÃ«r tÃ«, e shihnin tÃ« kÃ«naqur, dhe ndiheshin krenarÃ« edhe tek tÃ« afÃ«rmit dhe miqtÃ« e familjes.

PÃ«rveÃ§se shkonte nÃ« shkollÃ«, kryente edhe ndonjÃ« punÃ« tÃ« vlefshme dhe fitimprurÃ«se, pÃ«r aq pak para sa mund tÃ« merrte.

Nuk do tÃ« ishte shumÃ«, por pÃ«r njÃ« djalÃ« qÃ« studion Ã«shtÃ« gjithnjÃ« mÃ« mirÃ« sesa asgjÃ« fare.

Kjo ishte ajo Ã§ka tregonin pÃ«r punÃ«n qÃ« kishte gjetur i biri.

SiÃ§ dukej nuk ishte i vetmi, dhe kÃ«shtu kishte njohur edhe disa bashkÃ«moshatarÃ« tÃ« tjerÃ« tÃ« tij me tÃ« cilÃ«t herÃ« pas here dilnin shÃ«titje, shkonin tek Kopshtet Margerita ose nÃ« Sheshin Maxhore tÃ« shtunÃ«n mbasdite, argÃ«toheshin, dhe ndonjÃ«herÃ« qÃ«ndronin edhe jashtÃ« pÃ«r darkÃ« sÃ« bashku.

Me ato pak qÃ« fiton, arrin tâ##i dalÃ« pÃ«r zot vetes edhe pa i dhÃ«nÃ« para ne.

Ishte njÃ« punÃ« e thjeshtÃ«, bÃ«hej fjalÃ« vetÃ«m pÃ«r tÃ« shpÃ«rndarÃ« fletÃ«palosje. E kush nuk do dinte ta bÃ«nte njÃ« punÃ« tÃ« tillÃ«? Mjaftonte vetÃ«m tÃ« shpÃ«rndante fletÃ«palosje publicitare rreth e rrotull. NÃ« apartamente, nÃ« vendet publike ose edhe vetÃ«m nÃ« rrugÃ«, dhe loja kishte mbaruar. Nuk i qe kÃ«rkuar asgjÃ« tjetÃ«r, asnjÃ« lloj tjetÃ«r detyrimi.

E lehtÃ«, e lehtÃ« si tÃ« pish njÃ« gotÃ« ujÃ«.

Dhe kjo ishte ajo qÃ« bÃ«nte Ã§do mbasdite, njÃ« orÃ« ose maksimumi dy orÃ« nÃ« ditÃ«, vetÃ«m nÃ« ditÃ«t mes javÃ«s, pasi kishte mbaruar shkollÃ«n dhe kishte bÃ«rÃ« detyrat. Fundjavave do tÃ« Ã§lodhej, argÃ«tohej, dhe do tÃ« shpenzonte njÃ« shumÃ« minimale nga paratÃ« e fituara: si fÃ«mijÃ« kÃ«mbÃ«ngulÃ«s qÃ« qe, ishte marrÃ« vesh me prindÃ«rit qÃ« tâ##i mbanin gjysmÃ«n; tani qÃ« kishte mundÃ«si, donte tÃ« kontribuonte nÃ« shpenzimet e shtÃ«pisÃ«, me aq sa do tÃ« mundte.

Vazhdonte kÃ«shtu punÃ«n me lehtÃ«sinÃ« tipike tÃ« moshÃ«s sÃ« vet, pa pyetur veten as se Ã§farÃ« po reklamonte.

IV

MbrÃ«mjen e po asaj dite, nÃ« orÃ«n 18:30, inspektori Xamanji dhe agjenti Finoki u kthyen nÃ« rrugÃ«n Krakovia pÃ«r tÃ« biseduar me Paolo Karnevalin.

I ranÃ« ziles dhe pas pak minutash u gjendÃ«n nÃ« apartamentin e tij.

â##U njoftova pak mÃ« parÃ« pÃ«r ardhjen tuaj.â##, shpjegoi djali. â##Po ju prisja. Hyni kÃ«tu nÃ« dhomÃ«n e ndjenjes.â##

U ulÃ«n nÃ« njÃ« tavolinÃ« katrore me dimensione mesatare dhe, pas prezantimit, Xamanji filloi tÃ« fliste.

â##MÃ« falni qÃ« erdhÃ«m nÃ« kÃ«tÃ« orÃ«. Nuk e di nÃ«se jeni mÃ«suar tÃ« darkoni shpejt, por sidoqoftÃ« kemi pÃ«r qÃ«llim vetÃ«m tâ##ju marrim pak nga koha juaj.â##

â##Mos u bÃ«ni merakâ##, iu pÃ«rgjigj Karnevali. â##NÃ« fakt doja tÃ« dija arsyen e kÃ«saj vizite.â##

â##Duam tÃ« bisedojmÃ« nÃ« lidhje me LuÃ§ia Mistronin.â##

â##Ã#farÃ« ka bÃ«rÃ«? I ka ndodhur ndonjÃ« gjÃ«?â##

Dukej se nuk dinte asgjÃ« se Ã§farÃ« i kishte ndodhur ish tÃ« fejuarÃ«s sÃ« tij ose, nÃ«se edhe e dinte, e fshihte mirÃ«.

â##KÃ«tÃ« mÃ«ngjes, Ã«shtÃ« gjetur e vdekur nga e Ã«ma brenda nÃ« apartamentin e saj.â##

Paolo Karnevali mbylli sytÃ« pÃ«r disa Ã§aste, pastaj i hapi prapÃ« dhe tha: â##MÃ« vjen shumÃ« shumÃ« keq. Si ndodhi? A keni zbuluar ndonjÃ« gjÃ«? Ma ha mendja se, pÃ«rderisa jeni kÃ«tu, Ã«shtÃ« akoma herÃ«t pÃ«r tÃ« dhÃ«nÃ« ndonjÃ« emÃ«r.â##

â##Jemi duke punuar pÃ«r kÃ«tÃ«â##, sqaroi Xamanji, â##PÃ«r momentin dimÃ« vetÃ«m se e Ã«ma kishte shkuar nÃ« shtÃ«pinÃ« e tÃ« bijÃ«s dhe, pasi nuk kishte marrÃ« asnjÃ« pÃ«rgjigje, ishte kthyer tÃ« merrte kopjen e saj tÃ« Ã§elÃ«save. Kur kishte hapur derÃ«n e apartamentit, LuÃ§ia Mistroni gjendej e shtrirÃ« mbi dysheme.â##

TÃ« paktÃ«n pÃ«r momentin nuk tha asgjÃ« nÃ« lidhje me telefonatat kÃ«rcÃ«nuese.

â##Shpresoj qÃ« tÃ« mund ta gjeni shpejt autorin. PÃ«rse keni ardhur tÃ« flisni me mua? UnÃ« nuk e shihja mÃ« LuÃ§ian qÃ« kur u ndamÃ« disa muaj mÃ« parÃ«.â##

â##Duhet tÃ« ndjekim Ã§do pistÃ« dhe ajo e ish tÃ« fejuarit Ã«shtÃ« njÃ« nga pistat.â##

â##Ashtu siÃ§ ju thashÃ«, unÃ« nuk di asgjÃ«. Nuk e shihja LuÃ§ian qÃ« prej disa muajsh.â##

â##DimÃ« se kohÃ«t e fundit grindeshit shpeshâ##, tha inspektori.

â##Jua tha e Ã«ma?â##

â##Po.â##

â##E kuptoj. NÃ« rregull, kohÃ«t e fundit tÃ« fejesÃ«s sonÃ« grindeshim shpesh, por kjo nuk do tÃ« thotÃ« se jam unÃ« autori.â##

â##Nuk duam tÃ« themi kÃ«tÃ«. Ashtu siÃ§ jua thashÃ«, duhet tÃ« ndjekim Ã§do pistÃ« qÃ« mund tÃ« na Ã§ojÃ« tek ai qÃ« e ka bÃ«rÃ«. PÃ«rse ziheshit?â##

Pati njÃ« pauzÃ« tÃ« shkurtÃ«r, nÃ« tÃ« cilÃ«n Paolo Karnevali u mendua, para se tÃ« pÃ«rgjigjej: â##Mund tÃ« themi se Ã§do pretekst ishte i mirÃ« pÃ«r tÃ« filluar njÃ« debat tÃ« fortÃ« mes nesh. MarrÃ«dhÃ«nia, pÃ«r ndonjÃ« arsye apo tjetÃ«r, kishte marrÃ« kÃ«tÃ« rrjedhÃ« gjatÃ« muajve tÃ« fundit. Grindeshim edhe pÃ«r gjÃ«rat mÃ« banale.â##

Agjenti Finoki po mbante shÃ«nime, duke regjistruar edhe gjÃ«nÃ« mÃ« tÃ« vogÃ«l.

â##E kuptoj.â##, foli inspektori. â##Me sa duket kishte disa kohÃ« qÃ« zonjusha Mistroni merrte telefonata kÃ«rcÃ«nuese. E keni idenÃ« se kush mund tâ##i bÃ«nte? Ã#farÃ« dini ju, kush mund tÃ« ishte ai qÃ« mund tÃ« shkonte deri kÃ«tu? NdonjÃ«ri qÃ« e njihte Lucian dhe me tÃ« cilin kishte ndodhur ndonjÃ« gjÃ« e papÃ«lqyeshme.â##

â##Nuk di si tâ##ju ndihmoj, mÃ« vjen keq.â##

Me sa dukej, nga zoti Karnevali nuk do tÃ« shkÃ«pusnin ndonjÃ« gjÃ« tjetÃ«r, tÃ« paktÃ«n tani pÃ«r tani.

â##NÃ« rregull. NÃ« rast se ju vjen nÃ« mend Ã§farÃ«dolloj gjÃ«je nÃ« lidhje me zonjusha Mistronin, na telefononi dhe mÃ« kÃ«rkoni mua.â##

Djali tundi kokÃ«n.

â##Ah, dhe njÃ« gjÃ« tÃ« fundit.â##, foli inspektori Xamanji duke u pÃ«rshÃ«ndetur, menjÃ«herÃ« para se tÃ« zbriste shkallÃ«t, â##Rrini nÃ« dispozicion.â##

V

â##A mund tÃ« paguaj me bankomat?â##, pyeti gruaja.

â##Sigurishtâ##, iu pÃ«rgjigj nÃ«npunÃ«sja e palestrÃ«s.

â##ShkÃ«lqyeshÃ«m. Ã#farÃ« formulari duhet tÃ« plotÃ«soj pÃ«r tâ##u regjistruar?â##

â##Ja ku Ã«shtÃ«. PlotÃ«sojeni nÃ« Ã§do pjesÃ« dhe, nÃ«se keni paqartÃ«si, mÃ« pyesni.â##, i sugjeroi bjondja nga mbrapa banakut. â##Shkruani me gÃ«rma shtypi.â##

Gruaja tjetÃ«r tundi kokÃ«n dhe mori stilolapsin qÃ« e gjeti tÃ« lidhur me njÃ« fije.

â##Mariolina Spaxhezi? MirÃ« e lexoj?â##, pyeti nÃ«npunÃ«sja.

â##Po.â##

â##Dhe banoni nÃ« rrugÃ«n San Vitale numri 12, saktÃ«?â##

â##Po, e saktÃ«.â##

â##NÃ« rregull. Do thoja se Ã«shtÃ« gjithÃ§ka krejt e lexueshme.â##

Pastaj i dha njÃ« fletÃ« ku ishte specifikuar rregullorja e palestrÃ«s.

Mariolina Spaxhesi e palosi, e vuri nÃ« Ã§antÃ« dhe, duke dalÃ«, e pÃ«rshÃ«ndeti gruan tjetÃ«r, pÃ«r tÃ« marrÃ« pastaj rrugÃ«n pÃ«r nÃ« shtÃ«pi.

Mezi po priste orÃ«n pÃ«r tÃ« filluar: prej shumÃ« kohÃ«sh i kishte premtuar prapÃ« vetes qÃ« tÃ« frekuentonte lirisht njÃ« palestÃ«r, pa qenÃ« e detyruar nga oraret dhe mÃ« nÃ« fund atÃ« ditÃ« kishte vendosur tÃ« kalonte andej.

Kalonte aty para thuajse Ã§do ditÃ« pasi palestra gjendej nÃ« rrugÃ«n qÃ« lidhte shtÃ«pinÃ« e saj me vendin ku punonte dhe shpesh preferonte mÃ« shumÃ« tÃ« bÃ«nte njÃ« shÃ«titje sesa tÃ« pÃ«rdorte mjetet publike. I konsideronte si pÃ«rÃ§uese tÃ« sÃ«mundjeve gripale dhe fundja, tÃ« ecurit i bÃ«nte mirÃ« shÃ«ndetit, ashtu si kishin thÃ«nÃ« gjithmonÃ«.

AtÃ« mbrÃ«mje mbÃ«rriti nÃ« shtÃ«pi dhe, pasi kishte tÃ«rhequr postÃ«n dhe kishte konsumuar njÃ« darkÃ« tÃ« shpejtÃ« me njÃ« picÃ« qÃ« ia sollÃ«n nÃ« shtÃ«pi, vajti tÃ« flinte nÃ« orÃ«n 9 tÃ« darkÃ«s: e zuri gjumi nÃ« Ã§ast duke qenÃ« shumÃ« e lodhur nga dita e rÃ«ndÃ« e punÃ«s.

Kur u zgjua tÃ« nesÃ«rmen, kontrolloi nÃ« mÃ«ngjes postÃ«n qÃ« e kishte vendosur mbrÃ«mjen e kaluar nÃ« tavolinÃ«n e ndenjies.

Disa broshura reklamuese, njÃ« kartolinÃ« e dÃ«rguar nga njÃ« mike e saj qÃ« gjendej me pushime nÃ« veri tÃ« EvropÃ«s dhe njÃ« zarf i bardhÃ« ku pÃ«rsipÃ«r qe shkruar X MARIOLINA SPAXHEZI dhe adresa e shkruar me gÃ«rma tÃ« mÃ«dha.

Nuk e dinte se kush qe dÃ«rguesi, sepse mesa dukej nuk kishte dashur ta bÃ«nte tÃ« ditur ose sepse ndoshta do tâ##ia bÃ«nte tÃ« ditur nÃ« ndonjÃ«farÃ« mÃ«nyre brenda zarfit, ose edhe pÃ«r ndonjÃ« arsye tjetÃ«r qÃ« MariolinÃ«s nuk i binte ndÃ«rmend.

Vendosi filxhanin e kafes me qumÃ«sht mbi tavolinÃ« dhe hapi zarfin, gjithÃ« kureshtje rreth asaj se Ã§â##mund tÃ« kishte brenda.

Me aq e lehtÃ« sa dukej dhe, nÃ« pÃ«rgjithÃ«si nga pamja e jashtme, dukej se nuk kishte gjÃ« brenda.

NÃ« fakt, kishte diÃ§ka aty, dhe pikÃ«risht njÃ« kartÃ«vizitÃ«. Aty shkruhej:

MASSIMO TROVAIOLI

Drejtor Marketingu

Tecno Italia S.r.l.

NÃ« fund tÃ« kartÃ«vizitÃ«s kishte njÃ« numÃ«r telefoni i firmÃ«s, njÃ« celular, me sa duket po i firmÃ«s, dhe njÃ« adresÃ« emaili personale.

Me duart qÃ« i dridheshin, MariolinÃ«s i ra zarfi nÃ« dysheme dhe kartÃ«vizita pÃ«r njÃ« Ã§ast, fluturoi nÃ« ajÃ«r para se tÃ« binte nÃ« dysheme. E lexoi prapÃ« edhe njÃ« herÃ« tjetÃ«r

gjithÃ« sa shkruhej aty, ku pas saj iu desh tÃ« ulej nÃ« pÃ«rpjekje pÃ«r tÃ« kuptuar atÃ« Ã§ka po provonte.

VI

Rezultatet nga kontrolli i PolicisÃ« Kriminalistike nÃ« apartamentin e LuÃ§ia Mistronit dhe nga autopsia e saj mbÃ«rritÃ«n shumÃ« shpejt dhe gati nÃ« kohÃ«n qÃ« pritej.

NÃ« shtÃ«pinÃ« e vajzÃ«s me sa dukej nuk ishte gjetur asnjÃ« gjÃ« me interes, tÃ« paktÃ«n nga njÃ« kontroll i parÃ«.

Sido qÃ« tÃ« jetÃ«, tâ##i mbajmÃ« akoma shenjat vulosÃ«se deri nÃ« pÃ«rfundim tÃ« kÃ«saj historie, kishte specifikuar Xamanji, sepse e dinte qÃ« pastrimi i vendit tÃ« krimit do tÃ« kishte goxha probabilitet nÃ« Ã§orientimin e hetimeve dhe nÃ« vonesÃ«n e zgjidhjes. Dhe akoma mÃ« tepÃ«r, mund tÃ« kishin nevojÃ« gjithmonÃ« pÃ«r tâ##u kthyer nÃ« atÃ« apartament pÃ«r kontrolle tÃ« mÃ«tejshme.

Apartamenti i qe dukur krejt nÃ« rregull, pa ndonjÃ« gjÃ« anormale. Kjo mund tÃ« tregonte se autori i atij krimi nuk kishte kÃ«rkuar asgjÃ« preÃ§ize kur kishte vajtur nÃ« shtÃ«pinÃ« e LuÃ§ias.

Dhe, mbi tÃ« gjitha, brava e derÃ«s sÃ« jashtme rezultonte nÃ« rregull, pa ndonjÃ« shenjÃ« thyerje.

KÃ«shtu qÃ« kishte tÃ« ngjarÃ« qÃ« LuÃ§ia Mistroni e njihte vrasÃ«sin.

Autopsia nuk kishte nxjerrÃ« nÃ« pah shenja tÃ« ndonjÃ« pÃ«rleshjeje. Gruaja kishte goditur kokÃ«n nÃ« mÃ«nyrÃ« fatale, dhe si rrjedhojÃ«, ndoshta kishte rÃ«nÃ« nÃ« tokÃ«.

â##Ajo Ã§ka kemi deri mÃ« tani nuk na Ã§on askundâ##, tha inspektori Xamanji duke biseduar me kapitenin Luci nÃ« zyrÃ«n e tij.

â##Propozoj qÃ« mÃ« mirÃ« tÃ« kÃ«rkojmÃ« midis tÃ« afÃ«rmve, miqve apo tÃ« njohurve tÃ« sajâ##, foli kapiteni. â##KÃ«shtu pak a shumÃ« do tÃ« arrijmÃ« tÃ« marrim ndonjÃ« informacion mÃ« shumÃ« lidhur me vajzÃ«n.â##

â##Jam dakord.â##

â##Do tâ##ju ndihmojÃ« agjenti Finoki. Ndani detyrat, si fillim. Shkoni prapÃ« bashkÃ« tek e Ã«ma pastaj, nÃ« bazÃ« tÃ« asaj qÃ« do tâ##ju thotÃ«, bisedoni me personat qÃ« njihnin vajzÃ«n e saj.â##

Pasi mbarimit tÃ« bisedÃ«s, Xamanji dhe Finoki dolÃ«n pÃ«r tÃ« shkuar dhe folur pÃ«rsÃ«ri me mamanÃ« e LuÃ§ia Mistronit.

Trafiku rrugor atÃ« mÃ«ngjes ishte i papÃ«rballueshÃ«m, sidoqoftÃ« ia arritÃ«n tÃ« mbÃ«rrinin nÃ« destinacion brenda njÃ« kohe tÃ« pranueshme. Zonja u kishte dhÃ«nÃ« adresÃ«n e saj menjÃ«herÃ« fill se tÃ« dilte nga apartamenti i vajzÃ«s njÃ« ditÃ« mÃ« parÃ«.

Kur gruaja i pa dy policÃ«t, u bÃ« gati tÃ« hynte prapÃ« nÃ« shtÃ«pi pasi po dilte tek dyqani i fruta zarzavateve.

I la tÃ« hynin nÃ« shtÃ«pi dhe i pyeti nÃ«se do tÃ« dÃ«shironin diÃ§ka pÃ«r tÃ« pirÃ«.

â##Jeni shumÃ« e sjellshmeâ##, e falenderoi inspektori, â##E pranoj me kÃ«naqÃ«si njÃ« gotÃ« ujÃ«.â##

â##Gjithashtu edhe pÃ«r mua, faleminderitâ##, tha Marko Finoki.

Gruaja e hodhi ujin nÃ« dy gota tÃ« mÃ«dha qelqi dhe ua dha dy mysafirÃ«ve.

â##Kemi pÃ«rsÃ«ri nevojÃ« pÃ«r ndihmÃ«n tuajâ##, ia nisi inspektori pasi kishte pirÃ« njÃ« gllÃ«njkÃ«.

â##MÃ« thuaj.â##

â##A mund tÃ« mÃ« bÃ«ni njÃ« listÃ« tÃ« tÃ« gjithÃ« pÃ«rsonave qÃ« njihte vajza juaj? E kam fjalÃ«n pÃ«r tÃ« afÃ«rmit, miqtÃ« dhe tÃ« njohurit. PÃ«rsa i pÃ«rket vendit tÃ« punÃ«s mjafton qÃ« tÃ« na thoni emrin e firmÃ«s.â##

Gruaja mori njÃ« fletÃ« letre, filloi tÃ« shkruante dhe, me tÃ« mbaruar, tÃ« dy policÃ«t e kuptuan se do tâ##u duhej tÃ« bÃ«nin goxha punÃ« pÃ«r tÃ« arritur tÃ« flisnin me tÃ« gjithÃ« nÃ« njÃ« kohÃ« sa mÃ« shkurtÃ«r.

Xamanji e mori fletÃ«n, e palosi dhe e vuri nÃ« xhep.

â##Nga hera e fundit qÃ« jemi parÃ«, a ju ka ardhur ndÃ«rmend ndonjÃ« gjÃ« qÃ« mendoni se mund tÃ« na ndihmojÃ« nÃ« punÃ«n tonÃ«?â##, e pyeti mÃ« pas.

â##PÃ«r momentin jo, por nuk e kam harruar. Sapo tÃ« kem ndonjÃ« gjÃ« pÃ«r ju, nuk do tÃ« hezitoj tâ##ju telefonoj.â##

â##Ju falenderojmÃ«.â##, tha Marko Finoki.

â##Tani Ã«shtÃ« mÃ« mirÃ« qÃ« tÃ« largohemi, zonjÃ«. Na pret puna.â## KÃ«tÃ« herÃ« ishte inspektori Xamanji ai qÃ« foli.

TÃ« dy policÃ«t u ngritÃ«n gati nÃ« njÃ« kohÃ«, pÃ«rshÃ«ndetÃ«n gruan dhe dolÃ«n.

Fleta qÃ« u kishte dhÃ«nÃ« gruaja, panÃ« se ishte shumÃ« e hollÃ«sishme: pÃ«r Ã§do emÃ«r nÃ« listÃ«, qe specifikuar lloji i njohjes apo i lidhjes dhe, pÃ«rbri qe shÃ«nuar edhe adresa e atyre qÃ« u dihej.

Xamanji vendosi qÃ« tÃ« fillonte me emrat e atyre pÃ«r tÃ« cilÃ«t kishte tÃ« dhÃ«na tÃ« plota dhe do tâ##ua linte si detyrÃ« agjentÃ«ve nÃ« zyrÃ« qÃ« tÃ« plotÃ«sonin listÃ«n me tÃ« dhÃ«nat qÃ« mungonin.

Inspektori do tÃ« merrej me tÃ« afÃ«rmit dhe agjenti Finoki me miqtÃ«.

Para se tÃ« fillonin punÃ«n e vÃ«shtirÃ« tÃ« mbledhjes sÃ« informacionit, kaluan prapÃ« nga stacioni i policisÃ« dhe Xamanji pÃ«rfitoi nga rasti pÃ«r tÃ« bÃ«rÃ« dy fotokopje tÃ« listÃ«s qÃ« kishte pÃ«rpiluar gruaja: njÃ« kopje ia la agjentit Finoki, njÃ« ia dha agjentit tÃ« ngarkuar pÃ«r kÃ«rkimin e tÃ« dhÃ«nave qÃ« mungonin dhe origjinalin Xamanji e vuri prapÃ« nÃ« xhep.

VII

AtÃ« mÃ«ngjez autobuzi ishte mÃ« shumÃ« se i mbushur me njerÃ«z: shumÃ« studentÃ« po shkonin nÃ« shkollÃ« dhe zinin pjesÃ«n mÃ« tÃ« madhe tÃ« vendeve tÃ« autobuzit. NÃ« asnjÃ« rast burri nuk e kishte problem tÃ« rrinte nÃ« kÃ«mbÃ«, pasi e dinte se rruga qÃ« do tâ##i duhej tÃ« bÃ«nte, qe mjaft e shkurtÃ«r.

Pasi arriti nÃ« stacionin qÃ« gjendej mÃ« afÃ«r me destinacionin ku i duhej tÃ« shkonte, zbriti dhe eci nÃ« kÃ«mbÃ« nÃ«pÃ«r trotuare.

Kaloi unazÃ«n dhe nisi tÃ« pÃ«rshkonte RrugÃ«n Maxhore nÃ« drejtim tÃ« qendrÃ«s sÃ« qytetit. Pas afro pesÃ«qind metrash, u kthye nga e djathta pÃ«r tÃ« shkuar nÃ« rrugÃ«n San Vitale dhe hyri nÃ« oborrin e njÃ« dyqani lulesh.

â##MirÃ«dita.â##, tha si fillim, â##Po mendoj pÃ«r tÃ« blerÃ« ca lule. I dÃ«rgoni edhe nÃ« shtÃ«pi, apo jo?â##

â##Sigurishtâ##, iu pÃ«rgjigj vajza.

â##NÃ« rregull.â##

â##Dhe pÃ«r Ã§farÃ« lulesh e keni fjalÃ«n?â##

â##KrizantemÃ«â##, ia ktheu burri, â##NjÃ« tufÃ« tÃ« madhe me lule krizantemÃ«.â##

Vajza heshti pÃ«r njÃ« Ã§ast, duke analizuar me mend kÃ«rkesÃ«n, pastaj filloi tÃ« pÃ«rgatiste tufÃ«n me lule.

â##Ã#shtÃ« e mundur tÃ« flas me titullarin?â##

â##Nuk Ã«shtÃ« pÃ«r momentin.â##

â##Kur mund ta gjej?â##

â##NÃ« pÃ«rgjithÃ«si kalon nga dyqani mbasdite, andej nga mbrÃ«mja.â##

â##Ã#do ditÃ«?â##

â##Zakonisht po, vetÃ«m nÃ«se nuk ka ndonjÃ« angazhim tÃ« veÃ§antÃ« qÃ« e pengon.â##

â##Faleminderit pÃ«r informacionin dhe pÃ«r lulet. A mund tâ##i mbani kÃ«tu deri sot nÃ« mbrÃ«mje?â##

â##Sigurisht.â##

â##NÃ« rregull, atÃ«herÃ« nÃ« mbrÃ«mje.â##

â##A njiheni?â##, pyeti vajza, duke e patur fjalÃ«n pÃ«r titullaren e saj dhe burrin qÃ« e kishte kÃ«rkuar. â##NÃ«se marr lajm prej saj, ndoshta edhe mund tâ##i them paraprakisht se ju erdhÃ«t kÃ«tu dhe do tÃ« kaloni prapÃ« nÃ« fund tÃ« ditÃ«s.â##

â##Mos u bÃ«j merak, nuk ka problem. Mund tÃ« kaloj fare mirÃ« dhe pa i thÃ«nÃ« ndonjÃ« gjÃ« ju paraprakisht.â##

Vajza tundi kokÃ«n, dhe kur burri kishte dalÃ« prej pak minutash, u mendua prapÃ« pÃ«r sjelljen e tij jonormale.

AtÃ« mbrÃ«mje, pa patur asnjÃ« njoftim paraprak tÃ« shitÃ«ses lidhur me vizitÃ«n e atij burri nÃ« mÃ«ngjes, ky i fundit dhe titullarja e dyqanit tÃ« luleve folÃ«n pÃ«r gati njÃ« orÃ« nÃ« barin nÃ« krah tÃ« dyqanit.

Kur tÃ« dy u ndanÃ«, titullarja hyri pÃ«rsÃ«ri nÃ« dyqan, mori tufÃ«n me lule krizantemÃ« dhe e vendosi nÃ« dhomÃ«n e vogÃ«l nÃ« fund tÃ« dyqanit.

VIII

Inspektori Xamanji dhe agjenti Finoki ndanÃ« detyrat: njÃ«ri do tÃ« merrte kontakt me miqtÃ« e LuÃ§ia Mistronit, ndÃ«rkohÃ« qÃ« tjetri do tÃ« fliste me tÃ« afÃ«rmit.

PÃ«r momentin, gjÃ«ja mÃ« e rÃ«ndÃ«sishme ishte tÃ« gjente informacione nÃ« lidhje me vajzÃ«n dhe personat me tÃ« cilÃ«n kishte mÃ« shumÃ« kontakte.

Zhvillimet e mundshme do tÃ« vinin mÃ« tej si rrjedhojÃ« llogjike.

E filluan shpejt mÃ«ngjesin, duke u telefonuar personave njÃ« nga njÃ« pÃ«r tÃ« planifikuar takimet: pÃ«rveÃ§se marrjes sÃ« informacioneve tÃ« vlefshme, kjo do tâ##u shÃ«rbente edhe pÃ«r tâ##i njohur dhe krijuar njÃ« ide si fillim.

Stefano Xamanji arriti tÃ« takonte, nÃ« tÃ« njÃ«jtÃ«n ditÃ«, Dario Banjaran dhe Luna Paltrinierin.

TÃ« dy i thanÃ« se ishin miq tÃ« vjetÃ«r tÃ« vajzÃ«s sÃ« vdekur, dhe tÃ« dy mbetÃ«n pa fjalÃ« sapo morÃ«n lajmin.

Zoti Banjara ishte agjent imobiliar qÃ« punonte nÃ« njÃ« filial nÃ« RrugÃ«n Della Barca.

Ai dhe inspektori lanÃ« takim nÃ« zyrÃ«n e tÃ« parit, ku Xamanji arriti nÃ« kohÃ« pavarÃ«sisht trafikut.

â##PÃ«rshÃ«ndetje, ju jeni Dario Banjara?â##, tha Xamanji si fillim.

â##Po, unÃ« jam.â##

â##KÃ«naqÃ«si qÃ« ju njoh. MÃ« quajnÃ« Xamanji... Stefano.â##

â##MirÃ«dita. Si mund tâ##ju ndihmoj?â##, pyeti agjenti imobiliar. â##Mua mÃ« erdhi krejt papritur. Jam akoma i tronditur. MÃ« kÃ«naqÃ«si do tâ##ju ndihmoja, me aq sa mundem.â##

â##Faleminderitâ##, tha Xamanji, â##NdÃ«rkohÃ« mund tÃ« mÃ« tregoni se si njiheshit me LuÃ§ia Mistronin dhe prej sa kohÃ«sh e njihnit.â##

â##Prej shumÃ« kohÃ«shâ##, iu pÃ«rgjigj Banjara, â##Ishim shokÃ« shkollÃ« nÃ« lice.â##

â##E kuptoj. Pra mund ta imagjinoj se njiheshit fare mirÃ«.â##

â##Padyshim qÃ« po.â##

â##Dhe kur mbaruat liceun? A vazhduat tÃ« shiheshit si zakonisht?â##

â##Po, edhe pse jo me ndonjÃ« shpeshtÃ«si tÃ« vazhdueshme. Organizonim ndonjÃ« mbrÃ«mje sÃ« bashku, mes miqsh. UnÃ«, ajo dhe Luna, njÃ« shoqja tjetÃ«r e jona e shkollÃ«s nÃ« lice. Po thoja se shpeshtÃ«sia me tÃ« cilÃ«n shiheshim nuk ishte e vazhdueshme pasi, qÃ« kur ishte fejuar me Paolon, shpesh qÃ«llonte qÃ« tÃ« dilnin vetÃ«m ata tÃ« dy bashkÃ«.â##

â##Kur jeni parÃ« pÃ«r herÃ« tÃ« fundit?â##

â##JavÃ«n e kaluar. Ishim ne tÃ« tre. NÃ« pÃ«rgjithÃ«si, Paolo nuk ishte kur takoheshim.â##

â##E si kÃ«shtu?â##, pyeti inspektori.

â##Me pÃ«lqimin e tÃ« dyve. Donte tÃ« ishte njÃ« e dalÃ« mes miqsh, pa tÃ« fejuarit apo tÃ« fejuarat.â##

â##Edhe Paolo... Karnevali, donit tÃ« thonit?..Edhe ai kishte tÃ« njÃ«jtin mendim?â##

â##Po, pÃ«r atÃ« e kisha fjalÃ«n. NÃ« fillim nuk ishte shumÃ« dakord pÃ«r faktin qÃ« tÃ« shiheshim vetÃ«m ne tÃ« tre, ndoshta nga xhelozia... nuk di si tâ##jua them. Por pastaj, me sa duket, kohÃ«t e fundit e pranoi pa problem.â##

â##E kuptoj. MÃ« parÃ« ju pÃ«rmendÃ«t njÃ« ... Luna?â##

â##Po, Luna Paltrinieri. A biseduat edhe me tÃ«?â##

â##Ende jo, por kam njÃ« takim pas njÃ« ore nÃ« barin ku punon.â##

Dario Banjara tundi kokÃ«n.

â##Edhe ajo Ã«shtÃ« njÃ« vajzÃ« pÃ«r sÃ« mbari.â##

AtÃ« moment hyri njÃ« klient potencial, qÃ« pyeti nÃ«se mund tÃ« fliste me dikÃ« nga agjencia imobiliare. Po kÃ«rkonte njÃ« apartament nÃ« shitje.

â##VetÃ«m njÃ« Ã§ast dhe erdhaâ##, iu pÃ«rgjigj Banjara dhe iu drejtua Xamanjit: â##NÃ«se dÃ«shironi, mund tâ##i kÃ«rkoj zonjÃ«s qÃ« tÃ« kthehet mÃ« vonÃ«.â##

â##Mos u bÃ«j merak, bÃ«ni qetÃ« qetÃ« punÃ«n tuaj. Do tÃ« dÃ«gjohemi sÃ«rish.â##

Agjenti imobiliar e falenderoi Xamanjin dhe, ndÃ«rkohÃ« qÃ« inspektori po dilte, e ftoi klientin tÃ« hynte brenda.

NÃ« orÃ«n e paracaktuar, Stefano Xamanji mbÃ«rriti nÃ« barin e Luna Patrinierit, nÃ« rrugÃ«n Andrea Kosta, pak a shumÃ« afÃ«r agjencisÃ« imobiliare ku punonte zoti Banjara.

â##PÃ«rshÃ«ndetje, ju jeni Luna?â##, pyeti Xamanji kur nuk kishte klientÃ«.

â##Po, unÃ« jam.â##

â##Inspektori Xamanji.â##

â##KÃ«naqÃ«si qÃ« po ju takoj. A do donit njÃ« kafe?â##

â##Me kÃ«naqÃ«si, ju faleminderit.â##

Vajza i pÃ«rgatiti njÃ« kafe dhe ia serviri me njÃ« bustinÃ« me sheqer tÃ« bardhÃ«, njÃ« me sheqer ngjyrÃ« kafe dhe njÃ« me mjaltÃ«.

Duke pirÃ« njÃ« kafe tÃ« hidhur, Xamanji tha: â##Kam nevojÃ« tÃ« flas me ju nÃ« lidhje me LuÃ§ia Mistronin.â##

â##Do tÃ« bÃ«j tÃ« pamundurÃ«n pÃ«r tâ##ju ndihmuar.â##

â##Faleminderit. NdÃ«rkohÃ« a mund tÃ« mÃ« thoni Ã§farÃ« marrÃ«dhÃ«nie kishit me vajzÃ«n? Di qÃ« keni qenÃ« shoqe shkolle nÃ« lice.â##

â##Ã#shtÃ« e vÃ«rtetÃ«. A mund tâ##ju pyes se nga e morÃ«t vesh kÃ«tÃ« fakt?â##

â##Fola pak mÃ« parÃ« me zotin Banjara. Ai mÃ« tha se ju tÃ« tre keni qenÃ« bashkÃ« nÃ« shkollÃ«. Shpresoj se nuk pÃ«rbÃ«n problem pÃ«r ty.â##

â##E kuptoj. Gjithsesi jo, nuk Ã«shtÃ« problem fare.â##

Xamanji piu gllÃ«njkÃ«n e fundit tÃ« kafesÃ« dhe baristja, pasi kishte sistemuar filxhanin, pjatÃ«n dhe lugÃ«n nÃ« koshin e lavastovilies, i tregoi inspektorit qÃ« faktikisht ata tÃ« tre si shokÃ« shkolle, kishin rÃ«nÃ« nÃ« sintoni qÃ« nÃ« fillim tÃ« vitit tÃ« parÃ« tÃ« shkollÃ«s dhe e kishin ruajtur miqÃ«sinÃ« edhe me tÃ« mbaruar provimet e pjekurisÃ«. TÃ« gjithÃ« nÃ« punÃ«n e vet, arrinin nÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre qÃ« tÃ« shiheshin tÃ« paktÃ«n njÃ« herÃ« nÃ« javÃ«, gjatÃ« fundjavave.

â##PÃ«rsa i pÃ«rket punÃ«s, a dini tÃ« mÃ« thoni se ku punonte zonjusha Mistroni? E Ã«ma nuk arriti tÃ« na thoshte ndonjÃ« gjÃ« tÃ« saktÃ«.â##

I tha emrin e kompanisÃ« dhe se punonte si pÃ«rgjegjÃ«se zyre pÃ«r marketingun e jashtÃ«m, dhe pastaj shtoi: â##Duhet tÃ« mÃ« falni, por tani po trishtohem pa masÃ« kur flas pÃ«r tÃ«.â##

Dhe filloi tÃ« qante.

â##E kuptoj dhe mÃ« vjen vÃ«rtet shumÃ« keq pÃ«r atÃ« qÃ« ka ndodhur. Por sidoqoftÃ« ne duhet tÃ« vazhdojmÃ« tÃ« bÃ«jmÃ« punÃ«n tonÃ« dhe tÃ« gjejmÃ« autorin.â##

â##E diâ##, tha vajza, duke tundur kokÃ«n. â##Shpresoj qÃ« ta gjeni shpejt.â##

â##Uroj.â##

â##Faleminderit.â##

â##AsgjÃ«â##, tha Xamanji. â##A mund tÃ« mbÃ«shtetem nÃ« ndihmÃ«n tuaj nÃ« Ã§do moment?â##

â##Sigurisht.â##

â##ShumÃ« mirÃ«â##, e falenderoi inspektori. â##PÃ«r momentin do thoja se mjafton me kaq. Do tÃ« kaloj kÃ«ndej sapo tÃ« kem sÃ«rish nevojÃ« pÃ«r tÃ« folur me ju.â##

â##Do tâ##ju pres.â##

Xamanji u nda nga vajza me njÃ« buzÃ«qeshje dhe doli nga bari me shpresÃ«n ende tÃ« pashuar se do tÃ« mbÃ«rrinte nÃ« zgjidhjen e Ã§Ã«shtjes.

Ngeleshin pÃ«r tâ##u pyetur akoma dy miq tÃ« LuÃ§ia Mistronit, dhe ndÃ«rkohÃ« kishte marrÃ« edhe njÃ« informacion tÃ« ri: sÃ« shpejti do tâ##i duhej tÃ« bÃ«nte njÃ« vizitÃ« edhe tek punÃ«dhÃ«nÃ«si i saj.

GjatÃ« rrugÃ«s me makinÃ« nÃ« drejtim tÃ« zyrÃ«s, Stefano Xamanji pyeti me vete se si po shkonte kÃ«rkimi i informacioneve nga ana e agjentit Finoki.

IX

Agjenti Finoki iu fut punÃ«s pÃ«r tÃ« biseduar me tÃ« afÃ«rmit e LuÃ§ia Mistronit.

E Ã«ma i kishte shÃ«nuar vetÃ«m tÃ« vÃ«llain Atos, njÃ« dajÃ« dhe njÃ« kushÃ«rirÃ«.

Rezultoi se tÃ« gjithÃ« ata ishin tashmÃ« nÃ« dijeni tÃ« fatkeqÃ«sisÃ« qÃ« i kishte rÃ«nÃ« zonjÃ«s Balxani dhe, kur agjenti arriti tÃ« fliste me tÃ« vÃ«llain, ai filloi tÃ« qante duke thÃ«nÃ« se nuk kishte reshtur sÃ« qari qÃ« prej momentit tÃ« marrjes sÃ« lajmit.

Banonte vetÃ«m nÃ« rrugÃ«n San FeliÃ§e, nÃ« njÃ« apartament tÃ« vogÃ«l por funksional.

â##A mund tÃ« flas me ju pÃ«r motrÃ«n LuÃ§ia?â##, e pyeti Marko Finoki pas prezantimit.

â##Sigurisht, urdhÃ«roni brenda.â##

U ulÃ«n nÃ« dhomÃ«n e ndenjes, nÃ«n dritÃ«n e mÃ«ngjesit qÃ« ndriÃ§onte ambjentin pÃ«rmes xhamave tÃ« dritares.

â##Si ishin marrÃ«dhÃ«niet mes jush?â##, donte tÃ« dinte agjenti.

â##Do thoja tÃ« shkÃ«lqyera, edhe pse kohÃ«t e fundit nuk shiheshim shpesh, pasi unÃ« kam qenÃ« shumÃ« nÃ« lÃ«vizje pÃ«r shkak tÃ« punÃ«s.â##

â##E kuptoj. Ã#farÃ« pune bÃ«ni, a mund tâ##ju pyes?â##

â##Instaloj makina automatike. Jam shpesh nÃ« lÃ«vizje dhe shpesh mbetem larg shtÃ«pisÃ« pÃ«r tÃ« paktÃ«n njÃ« javÃ«.â##

â##Duhet tÃ« jetÃ« njÃ« punÃ« interesante, tÃ« paktÃ«n pÃ«r vetÃ« faktin se udhÃ«toni dhe shihni gjithmonÃ« vende tÃ« reja.â##

â##Do tÃ« ishte nÃ« qoftÃ« se do kisha pak mÃ« shumÃ« kohÃ« pÃ«r tÃ« lÃ«vizur sesa tÃ« qÃ«ndroja i mbyllur brenda kompanisÃ« duke montuar makina automatike nga mÃ«ngjesi deri nÃ« darkÃ«. I vetmi argÃ«tim qÃ« kemi Ã«shtÃ« mbrÃ«mja, kur shkojmÃ« pÃ«r darkÃ« dhe provojmÃ« gastronominÃ« lokale.â##

â##Sigurisht njÃ« punÃ« impenjativeâ##, tundi kokÃ«n Finoki, â##Kur jeni parÃ« pÃ«r herÃ« tÃ« fundit me motrÃ«n tuaj?â##

â##Afro dy javÃ« mÃ« parÃ«.â##

â##Me ndonjÃ« rast tÃ« veÃ§antÃ«?â##

â##Jo. Sapo kisha ardhur nga njÃ« shÃ«rbim dhe tÃ« dielÃ«n vendosÃ«m qÃ« tÃ« darkonim sÃ« bashku. NjÃ« picÃ« pÃ«r tâ##i rrÃ«fyer njÃ«ri tjetrit ndonjÃ« gjÃ«.â##

â##Dhe si tâ##u duk ajo atÃ« ditÃ«? E qetÃ«, apo kishte ndonjÃ« gjÃ« qÃ« nuk shkonte? Ishte ndoshta e shqetÃ«suar pÃ«r ndonjÃ« gjÃ«?â##

â##MÃ« foli pÃ«r telefonatat qÃ« merrte. I shtinin frikÃ«n, edhe sepse nuk e kuptonte se nga mund tâ##i vinin.â##

â##Nuk e kishte idenÃ« mÃ« tÃ« vogÃ«l se kush mund tÃ« ishte?â##

â##Jo.â##

â##Nuk e kishte denoncuar nÃ« polici?â##

â##Nuk di si tâ##ju pÃ«rgjigjem.â##

â##E kuptoj.â##

â##A mund tâ##ju pyes se si Ã«shtÃ« e mundur qÃ« gjendeni nÃ« shtÃ«pi nÃ« kÃ«tÃ« orÃ« tÃ« ditÃ«s? NÃ« kÃ«tÃ« orar pÃ«rgjithÃ«sisht punohet.â##

â##Kjo Ã«shtÃ« njÃ« javÃ« tepÃ«r e qetÃ«, pa shÃ«rbime, dhe kur jam kÃ«tu punoj me turne. Deri tÃ« premten do tÃ« punoj nga ora dy e drekÃ«s deri nÃ« dhjetÃ« tÃ« darkÃ«s.â##

â##NÃ« rregull. Ju kÃ«rkoj qÃ« tÃ« rrini nÃ« dispozicionin tonÃ« nÃ« rast se do kemi ende nevojÃ« pÃ«r ndihmÃ«n tuaj.â##

â##Do bÃ«j Ã§do lloj gjÃ«je qÃ« tÃ« mund tâ##ju ndihmoj pÃ«r tÃ« gjetur autorin.â##

â##Ju falenderoj.â##

Agjenti Finoki u nda me tÃ« vÃ«llain e LuÃ§ia Mistronit dhe doli pÃ«rsÃ«ri nÃ« rrugÃ«.

NÃ« mbrÃ«mje do tÃ« takonte dajÃ«n dhe kushurirÃ«n e vajzÃ«s.

LanÃ« takim nÃ« Komisariatin e policisÃ«. Luixhi Mistroni, e bija Laura dhe gruaja e tij Antonia Ã#ipola hynÃ« brenda nÃ« sallÃ«n e vogÃ«l tÃ« pritjes dhe filluan tÃ« flisnin sapo agjenti Finoki erdhi nga jashtÃ«.

â##MÃ« vjen keq nÃ«se ju kam shqetÃ«suar nÃ« kÃ«tÃ« orÃ« tÃ« darkÃ«s. SidoqoftÃ« do tÃ« mbarojmÃ« shpejtâ##, foli agjenti si fillim.

â##Nuk ka problemâ##, tha daja i LuÃ§ias.

â##Po bisedojmÃ« pak me gjithÃ« personat me tÃ« cilÃ«t mbesa juaj ishte nÃ« kontakt tÃ« afÃ«rtâ##, sqaroi Marko Finoki duke iu drejtuar dy bashkÃ«shortÃ«ve. â##Duam tÃ« marrim sa mÃ« shumÃ« informacion qÃ« tÃ« jetÃ« mundur pasi kjo mund tÃ« na ndihmonte nÃ« zgjidhjen e Ã§Ã«shtjes.â##

â##Ne jemi tÃ« gatshÃ«m tâ##ju ndihmojmÃ«, me aq pak se mund tÃ« bÃ«jmÃ«.â##

â##Ju falenderojâ##, tha Finoki, pastaj bÃ«ri njÃ« pauzÃ« duke i pyetur tÃ« tre nÃ«se do tâ##u pÃ«lqente tÃ« pinin diÃ§ka, ujÃ«, kafe, por ata nuk pranuan duke thÃ«nÃ« se do tÃ« shkonin pÃ«r darkÃ« pasi tÃ« mbaronin me policinÃ«.

â##Dakord. PikÃ«sÃ«pari, a mund tÃ« mÃ« thoni si i kishit marrÃ«dhÃ«niet me LuÃ§ian? â##

Qe e shoqja qÃ« u pÃ«rgjigj pÃ«r tÃ« tre: â##TÃ« mira i kishim, edhe pse nuk shiheshim Ã§do javÃ«. E dini... gjithkush ka angazhimet e veta. LuÃ§ia ishte shumÃ« e zÃ«nÃ« me punÃ«n, dhe pÃ«r kÃ«tÃ« arsye qÃ«llonte mÃ« shumÃ« tÃ« flisnim nÃ« telefon ose tÃ« shiheshim pÃ«r fundjavÃ«.â##

I shoqi dhe e bija tundÃ«n kokÃ«n, duke i konfirmuar agjentit se tÃ« gjitha ato qÃ« po thoshte zonja Antonia ishin tÃ« vÃ«rteta. Hipoteza tjetÃ«r ishte se, nÃ« rast se njÃ«ri nga tÃ« tre mund tÃ« qe autori, ishin marrÃ« vesh tÃ« tre pÃ«r tÃ« mbrojtur njÃ«ri tjetrin.

â##Prej sa kohÃ«sh nuk e shihnit LuÃ§ian?â##

â##UnÃ«... qÃ« prej disa javÃ«shâ##, foli kushurira Laura. â##Kishim shkuar pÃ«r tÃ« bÃ«rÃ« njÃ« xhiro nÃ« qendÃ«r tÃ« BolonjÃ«s njÃ« tÃ« shtunÃ« mbasdite, pÃ«r tâ##u zbavitur disi dhe ngaqÃ« na kishte treguar pÃ«r telefonatat qÃ« merrte, ajo e ndjente tÃ« nevojshme tÃ« rrinte me dikÃ« qÃ« i besonte.â##

â##Pra u kishte treguar edhe juve pÃ«r telefonatat.â##

â##Na kishte treguar gjatÃ« njÃ« dreke familjare, afro dy apo tre javÃ« mÃ« parÃ«â##, sqaroi daja.

â##E kuptojâ##, tundi Finoki. â##Me aq sa dini, a mendoni se kishte ndonjÃ« person qÃ« mund tÃ« ketÃ« pasur inat apo konflikt me LuÃ§ian? Ose edhe me ndonjÃ« qÃ« mund tÃ« jetÃ« grindur?â##

â##Nuk na vjen ndÃ«rmend ndonjÃ« njeriâ##, u shpreh zonja Cipola pasi ishin kÃ«shilluar nÃ«n zÃ« pÃ«r disa Ã§aste.

â##Faleminderit. PÃ«r momentin do thoja se mjafton me kaq. Ju kÃ«rkoj tÃ« rrini nÃ« dispozicion. Tani po ju lÃ« tÃ« shkoni pÃ«r darkÃ«.â##

U ndanÃ« duke u pÃ«rshÃ«ndetur. Pak pasi daja, e shoqja dhe kushurira e LuÃ§ia Mistronit dolÃ«n nga Komisariati i policisÃ«, agjenti Finoki u pÃ«rgatit pÃ«r tâ##u kthyer nÃ« shtÃ«pi.

X

MÃ«ngjesin e ditÃ«s sÃ« nesÃ«rme, kapiten Luci i kÃ«rkoi Xamanjit dhe Finokit qÃ« ta informonin pÃ«r zhvillimet e fundit nÃ« lidhje me rastin e LuÃ§ia Mistronit.

â##Po marrim nÃ« pyetje miqtÃ« dhe tÃ« afÃ«rmit e sajâ##, e sqaroi inspektori, â##pastaj do duhet qÃ« tÃ« dÃ«gjojmÃ« edhe punÃ«dhÃ«nÃ«sin e vajzÃ«s. Nuk Ã«shtÃ« pÃ«r tâ##u pÃ«rjashtuar fakti se autori mund tÃ« jetÃ« edhe ndonjÃ« koleg i saj.â##

â##TÃ« afÃ«rmit qÃ« dÃ«gjovaâ##, shtoi agjenti Finoki, â##kanÃ« nxjerrÃ« nÃ« dritÃ« gjithmonÃ« faktin qÃ« me sa duket vajza merrte telefonata kÃ«rcÃ«nuese. Duket se ajo kishte mjaft frikÃ«, tÃ« paktÃ«n nga ato qÃ« donte tÃ« thoshte kushurira e saj.â##

â##MirÃ« atÃ«herÃ«, vazhdoni tÃ« kÃ«rkoni dhe shkoni shpejt tek personat qÃ« duhet tÃ« merrni akoma nÃ« pyetje.â## konkludoi Luci.

Xamanji dhe Finoki tundÃ«n kokÃ«n, dhe pastaj dolÃ«n nÃ« rrugÃ« pÃ«r tÃ« vajtur tÃ« bisedonin me punÃ«dhÃ«nÃ«sin e vajzÃ«s dhe dy miqtÃ« qÃ« figuronin akoma nÃ« listÃ«n qÃ« u kishte dhÃ«nÃ« e Ã«ma e LuÃ§ia Mistronit.

Inspektori filloi nga BeatriÃ§e Santini, qÃ« administronte njÃ« dyqan cigaresh nÃ« rrugÃ«n San FeliÃ§e.

Kur mbÃ«rriti aty, nuk gjeti asnjeri tek njÃ«sia tregtare.

â##Ju shqetesoj?â##

â##Ã#farÃ« dÃ«shironi?â##, e pyeti shitÃ«sja.

Xamanji i tregoi kartÃ«n identifikuese tÃ« policisÃ«, dhe pastaj shtoi se do dÃ«shironte tÃ« bisedonte me tÃ« nÃ« lidhje me LuÃ§ia Mistronin.

â##Ka qenÃ« njÃ« goditje e rÃ«ndÃ« pÃ«r mua. Lajmin ma dha e Ã«maâ##, foli BeatriÃ§e Santini, qÃ« nuk dukej e surprizuar nga vizita e inspektorit tÃ« policisÃ«.

â##E kuptoj. A mund tÃ« mÃ« sqaroni me saktÃ«si se si e mÃ«suat?â##

â##E mÃ«sova rastÃ«sisht. Kisha vajtur tek shtÃ«pia e vajzÃ«s sÃ« saj pasi doja tâ##i bÃ«ja nja dy muhabete. Nuk e gjeta dhe, duke ndenjur pÃ«r pak tek porta e hyrjes, pasi nuk e dija vÃ«rtet nÃ«se gjendej nÃ« shtÃ«pi apo se ndoshta ishte vonuar tÃ« mÃ« pÃ«rgjigjej, pashÃ« qÃ« po kalonte e Ã«ma. Sikur rashÃ« nga retÃ«, nuk dija asgjÃ« fare. U ndjeva shumÃ« keq dhe, kur mÃ« tha se policia po bÃ«nte hetime lidhur mÃ« kÃ«tÃ«, i kishte dhÃ«nÃ« njÃ« listÃ« tÃ« personave me tÃ« cilÃ«t kishte njohje LuÃ§ia, tÃ« afÃ«rm, dhe miq tÃ« saj tÃ« ngushtÃ«, prandaj edhe e prisja vizitÃ«n tuaj.â##

â##E kuptoj. Si i kishe marrÃ«dhÃ«niet me LuÃ§ian?â##

â##Shkonim shumÃ« mirÃ«. PÃ«rgjithÃ«sisht LuÃ§ia nuk zihej kurrÃ« me njeri, ishte njÃ« vajzÃ« me karakter tÃ« mrekullueshÃ«m.â##

Xamanji tundi kokÃ«n.

â##Mos rastÃ«sisht e dini nÃ«se i kishte ndodhur ndonjÃ« gjÃ« kohÃ«t e fundit qÃ« mund tÃ« ketÃ« influencuar nÃ« jetÃ«n e saj private?â##

â##Jo. AsgjÃ«, me sa di unÃ«.â##

NjÃ« klient hyri brenda, kÃ«rkoi njÃ« paketÃ« cigare dhe me tÃ« dalÃ«, Xamanji u pÃ«rshÃ«ndet me vajzÃ«n.

â##PÃ«r momentin them se mjafton me kaq. Ju kÃ«rkoj qÃ« tÃ« rrini nÃ« dispozicion dhe, nÃ« rast se ju vjen nÃ« mend ndonjÃ« gjÃ« e veÃ§antÃ« qÃ« ju duket me rÃ«ndÃ«si, na vini nÃ« dijeni.â##

Vajza aprovoi duke tundur kokÃ«n, dhe ai i la numrin e telefonit tÃ« KomandÃ«s.

â##Mund tÃ« mÃ« kÃ«rkosh mua. Jam inspektori Xamanji.â##

â##Dakord.â##

Numri i fundit i kontaktit qÃ« kishte lÃ«nÃ« e Ã«ma e LuÃ§ia Mistronit ishte ai i Fulvio Kostelos, njÃ« nÃ«npunÃ«s i zyrÃ«s postare nÃ« rrugÃ«n Emilia nÃ« lagjen Maxini.

Kur mbÃ«rriti aty inspektori Xamanji gjeti pak njerÃ«z, kÃ«shtu qÃ« mundi tÃ« pyeste pa problem se kush qe pÃ«rgjegjÃ«si i zyrÃ«s, dhe mÃ« tej nÃ«se mund tÃ« fliste pÃ«r njÃ« moment me punonjÃ«sin e tij.

PÃ«rgjegjÃ«si i zyrÃ«s foli njÃ« Ã§ast me burrin pÃ«r tâ##i shpjeguar situatÃ«n, pastaj Fulvio Kostelo u largua nga sporteli dhe vajti nÃ« pjesÃ«n e mbrapme pÃ«r tÃ« folur me Xamanjin.

â##MÃ« falni pÃ«r shqetÃ«simin. Jam inspektori Xamanji. Do doja tÃ« shkÃ«mbeja nja dy fjalÃ« me ju nÃ« lidhje me LuÃ§ia Mistronin.â##

â##O perÃ«ndi, Ã§farÃ« i ka ndodhur?â##, e pyeti burri, duke pasur dijeni fare pÃ«r ndodhitÃ« e orÃ«ve tÃ« fundit.

â##Vajti nÃ« jetÃ«n e pÃ«rtejme. MÃ« vjen keq qÃ« po jua them nÃ« kÃ«to rrethana. Kemi dyshimin se nuk ka qenÃ« njÃ« vdekje natyrale.â##

NÃ«npunÃ«si i postÃ«s heshti pÃ«r njÃ« moment, pastaj pyeti nÃ«se kishin ndonjÃ« ide mbi autorin.

â##PÃ«r fat tÃ« keq, akoma jo, por po punojmÃ« shumÃ« qÃ« ta gjejmÃ« sa mÃ« shpejt tÃ« mundemi.â##

â##E kuptoj. Shpresoj qÃ« tÃ« gjendet shpejt.â##

â##Ashtu urojmÃ« edhe neâ##, foli Xamanji, â##Tani do doja tâ##ju bÃ«ja disa pyetje, nÃ«se nuk ju vjen keq.â##

â##Po, bÃ«jini.â##

â##Ju faleminderit. Para sÃ« gjithash do doja tÃ« dija se si jeni njohur me LuÃ§ian.â##

â##GjatÃ« njÃ« udhÃ«timi nÃ« Kanada, rastÃ«sisht.â##

â##E kuptoj. Dhe keni qenÃ« gjithmonÃ« nÃ« kontakt.â##

Kostelo tundi kokÃ«n.

â##A dÃ«gjoheshit shpesh?â##, e pyeti inspektori.

â##Jo Ã§do javÃ«, por dÃ«gjoheshim shpesh.â##

â##Para sa kohÃ«sh jeni njohur bashkÃ«?â##

â##Para dy vitesh.â##

â##Dhe a mund tâ##ju pyes meqÃ« ra fjala, mos ka patur mes jush ndonjÃ« gjÃ« ndryshe nga miqÃ«sia?â##

â##PÃ«rse ma bÃ«ni kÃ«tÃ« pyetje?â##

â##Kemi nevojÃ« pÃ«r informacione pÃ«r tÃ« zgjidhur njÃ« Ã§Ã«shtje si kjo, dhe po i kÃ«rkojmÃ« kudo ku tÃ« jenÃ«.â##

â##E kuptoj. Por jo nuk ka patur.â##

â##NÃ« rregull. Dhe mos ndoshta keni ndonjÃ« ide nÃ«se ndokush ka patur arsye pÃ«r ta vrarÃ«? Ose ndonjÃ« diÃ§ka qÃ« ka ndodhur, qÃ« mund tÃ« ketÃ« Ã§uar nÃ« njÃ« fund tÃ« kÃ«tillÃ«?â##

â##Joâ##, u pÃ«rgjigj burri, pasi ishte menduar pÃ«r njÃ« minutÃ«. â##PÃ«r fat tÃ« keq nuk mund tâ##ju ndihmoj nÃ« lidhje me kÃ«tÃ«. NÃ« rast se mÃ« vjen ndÃ«rmend diÃ§ka, do tâ##ju vÃ« nÃ« dijeni.â##

â##Ju faleminderit.â##

PÃ«rgjegjÃ«si i zyrÃ«s postare zgjati kokÃ«n tek dera qÃ« shihte pÃ«r nga pjesa e mbrapme. â##Fulvio?â##

Burri u kthye dhe tha: â##Besoj se tani mÃ« duhet tÃ« kthehem nÃ« vendin tim tÃ« punÃ«s.â##

â##NÃ« rregull.â##, i tha Xamanji, duke e kuptuar situatÃ«n, â##Ju kÃ«rkoj vetÃ«m tÃ« qÃ«ndroni nÃ« dispozicion dhe tÃ« mos hezitoni tÃ« na kontaktoni nÃ« rast se ju vjen nÃ« mend ndonjÃ« gjÃ« qÃ« mund tÃ« jetÃ« me vlerÃ«.â##

â##Pa problem fareâ##, iu pÃ«rgjigj nÃ«npunÃ«si postar.

Inspektori tundi kokÃ«n, pastaj u pÃ«rshÃ«ndet dhe doli pÃ«rsÃ«ri jashtÃ« nÃ« rrugÃ«.

Tani i mbetej vetÃ«m qÃ« tÃ« dÃ«gjonte atÃ« Ã§ka do i tregonte punÃ«dhÃ«nÃ«si i zonjushÃ«s Mistroni, dhe mÃ« pas do kishte ndoshta mjaft material mbi tÃ« cilin tÃ« niste tÃ« hidhte ndonjÃ« hipotezÃ« apo mendim.

XI

Davide Paliarini me zor e hiqte nga mendja atÃ« aksident. I dilte natÃ«n nÃ« Ã«ndÃ«rr, si njÃ« makth i vazhdueshÃ«m, por sigurisht qÃ« ai nuk do donte tâ##i kishte ndodhur kjo.

Idiot, pÃ«rsÃ«riste me vete, jam njÃ« idiot, vrava njÃ« fÃ«mijÃ«!

Ishte nÃ« pritje tÃ« gjykimit, me shpresÃ«n se me anÃ« tÃ« njÃ« avokati tÃ« zotÃ«, do tÃ« arrinte tÃ« ulte dÃ«nimin. NdÃ«rkohÃ«, i kalonte ditÃ«t me ndÃ«rgjegje tÃ« vrarÃ«.

Pak pasi kishte kaluar mÃ«ngjesi i asaj dite, atij i ra zilja e shtÃ«pisÃ«.

â##Kush Ã«shtÃ«?â##, pyeti nÃ« citofon.

â##NjÃ« letÃ«r rekomande. Duhet tÃ« firmosni.â##

Postieri.

Paliarini zbriti tek hyrja e pallatit, firmosi, mori zarfin dhe u ngjit pÃ«rsÃ«ri nÃ« apartamentin e tij.

E dÃ«rgonte Gjykata e BolonjÃ«s.

Objekti: njoftim paraqitje.

Hapi zarfin dhe mÃ«soi se i duhej tÃ« paraqitej fiks pas dy javÃ«sh nÃ« dhjetÃ« dhe se, nÃ«se nuk do gjente vetÃ« njÃ« avokat mbrojtÃ«s, atÃ«herÃ« do tâ##i jepnin njÃ« nga zyra.

Vuri zarfin mbi tavolinÃ«n e dhomÃ«s sÃ« ndjenjies, pastaj formoi numrin e telefonit tÃ« avokatit tÃ« tij mbrojtÃ«s.

â##Po vjen ditaâ##, i tha Paliarini, pasi sekretarja e kishte transferuar telefonatÃ«n tek zyra e avokatit.

â##Mjafton tÃ« rrimÃ« tÃ« qetÃ« dhe do ta shohÃ«sh qÃ« do tâ##ia hedhim.â##

Avokati ishte tashmÃ« nÃ« dijeni tÃ« gjithÃ« ngjarjes, pasi ia kishte rrÃ«fyer vetÃ« Paliarini nÃ« telefon njÃ« ditÃ« pasi kishte ndodhur incidenti.

Do mÃ« dÃ«nojnÃ«, i kishte thÃ«nÃ«, nuk kam asnjÃ« kartÃ« qÃ« ta luaj nÃ« favorin tim.

Avokati, edhe kÃ«tÃ« herÃ«, ishte pÃ«rpjekur ta qetÃ«sonte klientin e vet duke i thÃ«nÃ« se do gjente ndonjÃ« gjÃ« qÃ« ta ndihmonte tÃ« paktÃ«n pÃ«r tÃ« arritur njÃ« dÃ«nim mÃ« tÃ« zbutur, fundja pse jo edhe tÃ« paguante vetÃ«m ndonjÃ« gjobÃ«. Edhe pse qe i vetÃ«dijshÃ«m se do kishte qenÃ« diÃ§ka e papÃ«lqyeshme tâ##ua tregonte tÃ« afÃ«rmve tÃ« viktimÃ«s.

Do tâ##ia dalim, i kishte pÃ«rsÃ«ritur avokati, do ta shohÃ«sh se do tâ##ia dalim.

Shpejt do ta zbulonte: ajo ditÃ« kishte pÃ«r tÃ« ardhur, dhe Davide Paliarini ishte shumÃ« i merakosur, pavarÃ«sisht atyre qÃ« i thoshte avokati.

RanÃ« dakord pÃ«r tâ##u takuar njÃ« ditÃ« mÃ« vonÃ« dhe tÃ« flisnin mÃ« mirÃ« nÃ« detaje.

Kur Paliarini dhe avokati u takuan nÃ« zyrÃ«n e kÃ«tij tÃ« fundit, e para gjÃ« qÃ« bÃ«nÃ« ishte njÃ« ripÃ«rsÃ«ritje e ngjarjes.

â##Kisha dalÃ« nga diskoteka. Kur gjendesha nÃ« unazÃ«n e BolonjÃ«s isha euforik, shtypa nÃ« fund pedalin e gazit, pa qenÃ« i ndÃ«rgjegjshÃ«m pÃ«r shpejtÃ«sinÃ« e makinÃ«s. Me

tÃ« arritur nÃ« njÃ« kryqÃ«zim, ku semafori ishte jeshil, godita njÃ« fÃ«mijÃ« qÃ« po kalonte mespÃ«rmes rrugÃ«n nÃ« vijat e bardha.â##

â##Ai fÃ«mijÃ« po kalonte mespÃ«rmes rrugÃ«n, edhe pse e dinte qÃ« nuk duhej ta bÃ«nte nÃ« atÃ« moment. Semafori pÃ«r kÃ«mbÃ«sorin duhej tÃ« ketÃ« qenÃ« i kuq, ma ha mendja.â##

Paliarini tundi kokÃ«n, me shpresÃ«n se ajo Ã§ka i kujtohej ishte e vÃ«rtetÃ« dhe jo e mjegulluar nga efekti i drogÃ«s.

â##Ja pra e sheh, e kemi gjetur tashmÃ« njÃ« pikÃ« nÃ« favorin tonÃ«.â##

â##NÃ« rregullâ##, tha Paliarini, â## por si do ta paraqesim me faktin qÃ« unÃ« nisa tÃ« ngisja makinÃ«n pasi mora njÃ« nga ato pilulat e mallkuara? Ã#a dreqin dhe unÃ«, nuk i mora vetÃ«, ma hodhi ai tipi atje brenda, ai ma dha. MÃ« tha 'Do ta shohÃ«sh qÃ« do ndihesh mÃ« mirÃ«' dhe mua mâ##u mbush mendja.â##

PÃ«r njÃ« Ã§ast avokati ra nÃ« mendime.

â##Puna e pilulÃ«s nuk dÃ«shmon nÃ« favorin tÃ«ndâ##, tha ai nÃ« fund, â##por nÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre do tâ##ia dalim. Duhet tÃ« kesh besim tek mua.â##

â##TÃ« shpresojmÃ«. Dhe Ã§farÃ« duhet tÃ« bÃ«j unÃ« kÃ«to ditÃ«? NdonjÃ« gjÃ« tÃ« veÃ§antÃ«? Ju duhet ndonjÃ« deklaratÃ« prej meje?â##

â##Tani pÃ«r tani, jo. Do tÃ« them pÃ«r tÃ« gjitha nÃ« gjyq, pÃ«rpiqu tÃ« rrish i qetÃ« dhe do ta shohÃ«sh se gjithÃ§ka do tÃ« zgjidhet fare mirÃ«.â##

â##Kam besim nÃ« eksperiencÃ«n tÃ«nde.â##

â##ShkÃ«lqyer. Tani kthehu nÃ« shtÃ«pi dhe Ã§lodhu. Do bÃ«hem unÃ« i gjallÃ« nÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre.â##

â##Ju falenderoj pa masÃ«.â##

â##AsgjÃ«. E kam pÃ«r detyrÃ«.â##

Pasi u pÃ«rshÃ«ndetÃ«n, avokati nisi tÃ« mendonte sesi ta ndiqte kÃ«tÃ« Ã§Ã«shtje nÃ« gjykatÃ«, dhe Davide Paliarini u kthye nÃ« shtÃ«pi. Do tÃ« zbatonte kÃ«shillÃ«n qÃ« i ishte dhÃ«nÃ«: Ã§lodhje absolute deri nÃ« ditÃ«n e paraqitjes nÃ« gjyq.

XII

HerÃ«t nÃ« mÃ«ngjesin e po asaj dite, Mariolina Spaxhezi dÃ«gjoi zilen qÃ« binte, vajti tek citofoni dhe pyeti se kush ishte.

â##Kam sjellÃ« lule pÃ«r ju, zonjÃ«â##, ishte pÃ«rgjigja.

â##Ngjituniâ##, tha gruaja, duke nisur tÃ« hamendÃ«sonte se kush qe dÃ«rguesi i mundshÃ«m i kÃ«saj dhurate tÃ« kÃ«ndshme.

Kur pa luleshitÃ«sin me tufÃ«n e luleve nÃ« dorÃ«, i ndryshoi fytyra.

â##Po..hajdeni..hyniâ##, i tha duke belbÃ«zuar burrit qÃ« gjendej para. I dukej se e kishte parÃ« mÃ« parÃ«, ndoshta qe luleshitÃ«si qÃ« gjendej pak mÃ« larg shtÃ«pisÃ« sÃ« saj, nÃ« po atÃ« rrugÃ«.

â##VÃ«reni aty sipÃ«r.â##

Burri kapÃ«rceu pragun e apartamentit, ndoqi udhÃ«zimet qÃ« sapo i ishin dhÃ«nÃ«, pastaj u pÃ«rshÃ«ndet shpejt duke u shprehur se do tâ##i duhej tÃ« kthehej nÃ« dyqan pasi gjendej vetÃ«m dhe kishte lÃ«nÃ« njÃ« letÃ«r tek hyrja qÃ« i njoftonte klientÃ«t e mundshÃ«m pÃ«r kthimin e tij pas pak minutave.

Mariolina Spaxhezi mbylli prapÃ« portÃ«n dhe u drejtua me shpejtÃ«si pÃ«r nga tufa e luleve qÃ« sapo kishte marrÃ«.

NjÃ« tufÃ« lulesh krizantemÃ«?, mendoi.

Pa se tek letra qÃ« mbÃ«shtillte lulet ishte ngjitur njÃ« zarf prej letre ku qe shkruar PÃ#R MARIOLINÃ#N.

E hapi dhe brenda gjeti vetÃ«m njÃ« kartÃ«vizitÃ« prej kartoni.

MASSIMO TROVAIOLI

Drejtor Marketingu

Tecno Italia S.r.l.

Gruaja ndjeu njÃ« si gjendje tÃ« fikÃ«ti dhe iu desh tÃ« ulej pÃ«r ta evituar qÃ« kjo tâ##i ndodhte vÃ«rtet.

Ktheu kartÃ«vizitÃ«n dhe pa se nÃ« pjesÃ«n mbrapa ishte shkruar me stilolaps SÃ# SHPEJTI!.

Pas ca minutash u ngrit nga karrigia, mori njÃ« gotÃ« dhe e mbushi dy herÃ« me ujÃ«. Kishte nevojÃ« tÃ« pinte.

Njomi gojÃ«n, pastaj vajti nÃ« banjÃ« pÃ«r tÃ« freskuar fytyrÃ«n.

Si ishte e mundur?

Sipas njÃ« thÃ«nie tÃ« urtÃ« popullore qÃ« i ishte mÃ«suar pak a shumÃ«, ajo gjithnjÃ« i kishte lidhur krizantemat me tÃ« vdekurit, dhe Massimo Trovaioli...

Mori telefonin dhe i ra 113-Ã«s.

â##UnÃ« po... persekutohem...â##, arriti menjÃ«herÃ« tÃ« thoshte, kur dikush iu pÃ«rgjigj nga ana tjetÃ«r e telefonit.

â##QetÃ«sohuni, zonjÃ«â##, i tha agjenti nÃ« telefon. â##dhe sqarohuni mÃ« mirÃ«.â##

â##UnÃ«... po persekutohem... nga njÃ« i vdekur!â##

â##Ã#shtÃ« e pamundur. Jeni e sigurt se ndiheni mirÃ«?â##

â##Po, po, mirÃ« jamâ##, tha ajo. â##UnÃ« po pÃ«rsekutohem.. nga njÃ« i vdekur!â##, ulÃ«riti.

â##Ku banoni?â##, e pyeti agjenti nÃ« fund, duke u pÃ«rpjekur tâ##i binte shkurt, â##Po dÃ«rgoj dikÃ« aty.â##

Gruaja i dha adresÃ«n ku banonte dhe mbylli telefonatÃ«n duke iu lutur qÃ« tÃ« vinin shpejt.

Kur dy agjentÃ«t e patrullimit mbÃ«rritÃ«n nÃ« banesÃ«, e gjetÃ«n Mariolina Spaxhezin gati nÃ« prag paniku.

â##Mundohu tÃ« qetÃ«sohesh, zonjÃ«. Do donim tÃ« na tregoje qartÃ« se Ã§a po ndodhâ##, i shpjegoi njÃ« nga dy agjentÃ«t.

Gruaja iu tregoi pÃ«r zarfin qÃ« kishte marrÃ« disa ditÃ« mÃ« parÃ« dhe pÃ«r lulet qÃ« kishte marrÃ« nÃ« mÃ«ngjes.

â##Kush Ã«shtÃ« Massimo Trovaioli?â##, e pyeti njÃ« agjent.

â##Ish i dashuri im.â##

â##Dhe ai mund tÃ« kishte ndonjÃ« gjÃ« kundra teje? Kur u ndatÃ«, u ndatÃ« keq?â##

â##Ai...ka vdekur!â##, ulÃ«riti gruaja. â##Ai... i vdekur... po mÃ« persekuton!â##

Spaxhezi vazhdonte tÃ« ulÃ«riste, duke e theksuar gjithnjÃ« e mÃ« shumÃ« fjalÃ«n *i vdekur* sa herÃ« qÃ« e pÃ«rmendte.

â##Na falniâ##, foli agjenti tjetÃ«r, â##Nuk e kishim ende tÃ« qartÃ« kÃ«tÃ« detaj. Duhet tÃ« na falni. Na vjen keq.â##

â##Nuk ka gjÃ«â##, iu pÃ«rgjigj gruaja, pas njÃ« momenti heshtjeje ku u pÃ«rpoq tÃ« Ã§â##tensiononte nervat.

â##A e patÃ« se kush ua solli kÃ«to lule?â##, e pyetÃ«n, kur tÃ« dy agjentÃ«t u siguruan se kishte kaluar momenti ku gjendeshin pa rrugÃ«dalje.

â##MÃ« dukej... se ishte... luleshitÃ«si... ai kÃ«tu poshtÃ«, pÃ«rgjatÃ« rrugÃ«s San Vitale, por nuk jam e sigurt. Kur jam nÃ« lÃ«vizje, eci gjithmonÃ« shpejt dhe nuk i vÃ«rej shumÃ« dyqanet.â##

â##Do tÃ« kontrollojmÃ« neâ##, e siguroi njÃ« nga dy agjentÃ«t e patrullÃ«s, duke u drejtuar nga kolegu i tij me njÃ« shenjÃ« dakordÃ«sie. â##Ju ndÃ«rkohÃ« duhet tÃ« rrini e qetÃ«. Na e premton?â##

â##Do tÃ« pÃ«rpiqemâ##, iu pÃ«rgjigj gruaja. â##Do tÃ« pÃ«rpiqem.â##

â##NÃ« rregull. Ne do tÃ« merremi menjÃ«herÃ« pÃ«r tÃ« zbuluar diÃ§ka mbi kÃ«tÃ« Ã§Ã«shtje. Ndoshta do tÃ« jetÃ« ndonjÃ« keqkuptim.â##

â##Kam frikÃ«â##, tha Spaxhezi, â##BÃ«ni ndonjÃ« gjÃ«, ju lutemâ##, iu lut ajo, sikur tÃ« mos i kishte dÃ«gjuar fjalÃ«t e fundit tÃ« dy agjentÃ«ve.

â##QetÃ«sohu dhe pi njÃ« gotÃ« ujÃ« tÃ« freskÃ«t.â##

Agjenti qÃ« gjendej mÃ« afÃ«r Ã§ezmÃ«s sÃ« ujit, mori njÃ« gotÃ« qÃ« gjeti pÃ«rbri, e mbushi dhe ia dha gruas.

â##Pijeni gllÃ«njka gllÃ«njka dhe do ta shohÃ«sh se do tÃ« tÃ« ndihmojÃ« tÃ« ndihesh mÃ« mirÃ«.â##

Gruaja e piu sipas kÃ«shillÃ«s qÃ« iu dha dhe, duke ndenjur prapÃ« ulur, i pyeti nÃ«se do ta kishin problem sikur mos tâ##i shoqÃ«ronte deri tek porta kur tÃ« dilnin.

â##Nuk ka problem, zonjÃ«.â##

Mariolina Spaxhezi mbeti vetÃ«m, duke ndenjur ulur dhe palÃ«vizur dhe duke menduar prapÃ« pÃ«r ato Ã§a kishin ndodhur, e qetÃ«suar nga fjalÃ«t e dy agjentÃ«ve: ata do merreshin vetÃ« me Ã§Ã«shtjen, me shpresÃ« pÃ«r ta zgjidhur.

Kur dy agjentÃ«t, sipas rrÃ«fimit tÃ« Spaxhezit, mbÃ«rritÃ«n tek dyqani i luleve, gjetÃ«n aty njÃ« letÃ«r tek dera: KTHEHEM SHPEJT.

NjÃ« njeri qÃ« me gjasa duhet tÃ« ishte titullari erdhi aty me hapa tÃ« shpejtÃ«, duke i pÃ«rshpejtuar nÃ« metrat e fundit tek pa dy agjentÃ«t qÃ« po prisnin.

â##Po mÃ« kÃ«rkoni mua?â##, pyeti, â##Ka ndonjÃ« diÃ§ka pÃ«r tÃ« cilÃ«n mund tÃ« jem i nevojshÃ«m?â##

â##A mund tÃ« hyjmÃ«?â##, foli njÃ«ri nga dy agjentÃ«t.

â##Ju lutem, ju lutem, patjetÃ«r.â##

Burri hapi derÃ«n me xham dhe i ftoi dy agjentÃ«t tÃ« hynin brenda.

â##MÃ« thoni atÃ«hÃ«rÃ«. Ã#farÃ« ka? UnÃ« nuk ju kam thirrur. Nuk mÃ« kanÃ« vjedhur ndonjÃ« gjÃ«.â##

â##Nuk gjendemi kÃ«tu pÃ«r kÃ«tÃ«â##, ia preu shkurt njÃ«ri nga agjentÃ«t.

â##AtÃ«herÃ« mÃ« sqaroni.â##

â##NjÃ« person thotÃ« se ka marrÃ« njÃ« tufÃ« lulesh nga njÃ« i vdekurâ##, nisi tÃ« tregonte agjenti qÃ« kishte mÃ« shumÃ« vite karrierÃ« nÃ« polici.

â##E pamundurâ##, tha luleshitÃ«si, â##TÃ« vdekurit nuk i dÃ«rgojnÃ« lule asnjeriut.â##

â##ThotÃ« se tufÃ«n e luleve ia keni dhÃ«nÃ« ju apo njÃ« person qÃ« punon pÃ«r ju.â##

VÃ«shtrimi i burrit u bÃ« akoma mÃ« i zymtÃ«.

â##Nuk po e kuptoj se ku doni tÃ« dilni.â##

â##Duam vetÃ«m tÃ« kuptojmÃ« se Ã§farÃ« ka ndodhurâ##, i shpjegoi agjenti mÃ« i ri nÃ« moshÃ«. â##Ky person Ã«shtÃ« jashtÃ«zakonisht i tmerruar.â##

â##E kur ka ndodhur kjo?â##

â##Pak mÃ« parÃ«... le tÃ« themi para dy orÃ«sh?â##

â##MÃ« lini tÃ« mendohem pÃ«r njÃ« Ã§ast.â##

LuleshitÃ«si heshti pÃ«r pak, dhe pastaj nisi tÃ« fliste pÃ«rsÃ«ri.

â##UnÃ« punoj vetÃ«m, kÃ«tu nuk kam as ndihmÃ«s as ndonjÃ« njeri tjetÃ«r tÃ« kÃ«tij lloji. Nuk mund ta pÃ«rballoj dot. E bÃ«j unÃ« gjithÃ§ka: pres klientÃ«t, i shÃ«rbej atyre dhe, nÃ«se Ã«shtÃ« nevoja, i Ã§oj dÃ«rgesat deri nÃ« banesÃ«.â##

â##Kur ne erdhÃ«m, ju nuk ishit kÃ«tu. Po Ã§onit ndonjÃ« dÃ«rgesÃ«?â##

â##Sigurisht qÃ« po.â##

â##AsgjÃ« nuk Ã«shtÃ« e sigurt pÃ«r profesionin tonÃ«â##, tha njÃ«ri nga agjentÃ«t, si pÃ«r tâ##i dhÃ«nÃ« tÃ« kuptonte se nuk ishin duke i bÃ«rÃ« njÃ« vizitÃ« kortezie.

â##MÃ« falniâ##, foli burri, â##NÃ« njÃ«farÃ« mÃ«nyre po, u largova qÃ« kÃ«tu pÃ«r dhjetÃ«, ose ndoshta edhe pesÃ«mbÃ«dhjetÃ« minuta, pÃ«r tÃ« Ã§uar njÃ« dÃ«rgesÃ«.â##

â##NÃ« rregull. Tani mund tÃ« na thoni nÃ«se keni Ã§uar ndonjÃ« dÃ«rgesÃ« rreth dy orÃ« mÃ« parÃ«?â##

Pas njÃ« heshtjeje tÃ« shkurtÃ«r, luleshitÃ«si iu pÃ«rgjigj: â##Besoj se po. Ishte njÃ« zonjÃ«, a ndoshta zonjushÃ«. Nuk di ta them me saktÃ«si: nuk futem nÃ« jetÃ«n private tÃ« klientÃ«ve tÃ« mi. NÃ« tÃ« gjitha rastet ishte njÃ« grua.â##

â##Ju kujtohet emri?â##

â##Jo, mÃ« vjen keq.â##

â##Mendohu mirÃ«. Mendohuni edhe pÃ«r pak momente. KÃ«to informacione mund tÃ« na hyjnÃ« nÃ« punÃ«.â##

â##Po ju konfirmoj se nuk mÃ« kujtohetâ##, foli pas njÃ« minute, â##PÃ«r fat tÃ« keq shoh shumÃ« njerÃ«z gjatÃ« ditÃ«s dhe shpesh nuk mÃ« kujtohen emrat.â##

â##NÃ« rregull gjithsesiâ##, e siguroi agjenti. â##A ju kujtohet tÃ« paktÃ«n se kush e porositi dÃ«rgesÃ«n?â##

â##NjÃ« burrÃ«. Po, ishte njÃ« burrÃ«.â##

â##A dini tÃ« na thoni ndonjÃ« hollÃ«si mÃ« shumÃ«?â##

â##Mmm... i hijshÃ«m. Ishte njÃ« burrÃ« i hijshÃ«m.â##

â##NdonjÃ« hollÃ«si tjetÃ«r?â##

â##Duhet ta mendoj. E dini, ky personi erdhi kÃ«tu dje nÃ« mbrÃ«mje ndÃ«rkohÃ« qÃ« isha gati tÃ« mbyllja dyqanin, kÃ«shtu qÃ« ka kaluar pak kohÃ«.â##

â##Mos u shqetÃ«soni, keni gjithÃ« kohÃ«n qÃ« ju duhet. NÃ«se ju vjen nÃ« mend diÃ§ka, mos hezitoni tÃ« na informoni.â##

â##Mund tÃ« rrini tÃ« sigurtâ##, foli burri, duke marrÃ« njÃ« qÃ«ndrim pÃ«rshÃ«ndetÃ«s ndaj tyre. â##Tani, nÃ«se nuk ju vjen keq, kam punÃ«â##, shtoi, duke parÃ« njÃ« grua tek po hynte nÃ« dyqan.

â##Vazhdoni atÃ«herÃ«: klientÃ«t kanÃ« pÃ«rparÃ«si. Na falni pÃ«r shqetÃ«simin.â##

TÃ« dy agjentÃ«t dolÃ«n nga dyqani i luleve dhe u nisÃ«n nga oborri i dyqanit nÃ« drejtim tÃ« Dy Kullave.

â##Ky burri nuk na tregon tÃ« vÃ«rtetÃ«nâ##, foli agjenti mÃ« i moshuar, â##Sipas meje po na fsheh diÃ§ka.â##

â##Edhe unÃ« i kÃ«tij mendimi jamâ##, e aprovoi tjetri, â##por nuk di tÃ« them se Ã§farÃ«.â##

XIII

DÃ«gjesa e parÃ« ku mori pjesÃ« Davide Paliarini, dhe ku do tÃ« hetohej mbi atÃ« fÃ«mijÃ« tÃ« aksidentuar nÃ« unazÃ«n e BolonjÃ«s, qe tepÃ«r i sikletshÃ«m pÃ«r tÃ«. DolÃ«n nÃ« dritÃ« faktet dhe, pas kÃ«saj, autori u pyet para gjykatÃ«sit.

Pas pyetjeve tÃ« avokatit tÃ« akuzÃ«s dhe atyre tÃ« avokatit mbrojtÃ«s, nga tÃ« pranishmit nÃ« sallÃ« erdhi njÃ« â##TÃ« kesh turpâ## me njÃ« ulÃ«rimÃ« aq tÃ« fortÃ« sa tingÃ«lloi shumÃ« Ã§jerrÃ«se.

Paliarini u zverdh dhe ngriu i ulur aty nÃ« karrige, pa ditur nga tÃ« hidhte sytÃ«; do kishte dashur tÃ« zhytej thellÃ«, a ndoshta mÃ« mirÃ« tÃ« zhdukej se sa ta gjente veten nÃ« atÃ« moment.

Pas pak Ã§astesh, u kthye nga avokati i tij dhe, pa folur fare, vÃ«shtrimi i tij lutÃ«s thoshte *Ã§farÃ« duhet tÃ« bÃ«j?*; tjetri, pa hapur gojÃ«n fare, iu pÃ«rgjigj me njÃ« shikim prej hetuesi, pasi edhe ai nuk dinte se Ã§farÃ« do ishte mÃ« mirÃ«: sigurisht tÃ« mos i jepte shumÃ« rÃ«ndÃ«si aksidentit tÃ« ndodhur, duke marrÃ« shkas edhe nga reagimi i sapo bÃ«rÃ«, do ta bÃ«nte situatÃ«n shumÃ« mÃ« pak problematike sesa tÃ« shfaqte turp ashtu siÃ§ ia kishte kÃ«rkuar ai njeri qÃ« kishte guxuar tÃ« bÃ«rtiste para tÃ« gjithÃ«ve aty brenda sallÃ«s sÃ« gjyqit.

NÃ« fund, Paliarini u ngrit nga karrigia qÃ« pÃ«rdorej pÃ«r ata qÃ« pyeteshin dhe me hap relativisht tÃ« shpejtÃ« u pozicionua nÃ« krah tÃ« avokatit, por pa shfaqur ndonjÃ« shenjÃ« qÃ« tâ##i linte tÃ« kuptonte atij njeriu tÃ« panjohur qÃ« bÃ«rtiti nÃ« sallÃ« se kishte goditur nÃ« shenjÃ«.

DÃ«gjesa nuk konkludoi nÃ« ndonjÃ« gjÃ« pÃ«rfundimtare, nÃ« pritje tÃ« njÃ« tjetre nÃ« njÃ« datÃ« tÃ« mÃ«vonshme.

Avokati e shoqÃ«roi deri sa doli, pÃ«r tÃ« shmangur ndonjÃ« episod tÃ« pakÃ«ndshÃ«m si ai qÃ« ndodhi nÃ« sallÃ«, pastaj i tha qÃ« do ridÃ«gjoheshin sÃ« afÃ«rmi pÃ«r tâ##u takuar sÃ«rish dhe tÃ« vendosnin mbi hapat qÃ« do ndiqnin deri nÃ« dÃ«gjesÃ«n e ardhshme.

Inspektori Xamanji dhe agjenti Finoki u nisÃ«n bashkÃ« pÃ«r tÃ« folur me punÃ«dhÃ«nÃ«sin e LuÃ§ia Mistronit.

Vajza punonte te Piazzi & Co. si nÃ«npunÃ«se zyre dhe merrej me kontabilitetin.

Pasi folÃ«n me recepsionin, tÃ« dy u ftuan tÃ« uleshin nÃ« kolltuqet prej lÃ«kure qÃ« gjendeshin para dhe, pak minuta mÃ« vonÃ«, u pritÃ«n nga drejtori i firmÃ«s.

Ishte njÃ« burrÃ« tek tÃ« pesÃ«dhjetat, me pamje shumÃ« tÃ« thjeshtÃ« dhe me qÃ«ndrim as tÃ« bezdisshÃ«m dhe as arrogant, i cili shfaqi kÃ«naqÃ«si qÃ« tâ##i ndihmonte funksionarÃ«t e policisÃ« nÃ« punÃ«n e tyre.

â##Me Ã§farÃ« aktiviteti merreni, saktÃ«sisht?â##, pyeti Xamanji.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.